



СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 119, ЧИСЛО 17, П'ЯТНИЦЯ, 27 КВІТНЯ 2012 РОКУ

1893

Vol. 119, No. 17, FRIDAY, APRIL 27, 2012

\$1.00

Опозиція в Україні утворила спільний виборчий список

КИЇВ. – 23 квітня у столичному готелі „Рив'єра“ голова партії „Фронт змін“ Арсеній Яценюк і виконуючий обов'язки голови партії „Батьківщина“ Олександр Турчинов оголосили про утворення спільного списку на наступні парламентські вибори, призначені на жовтень цього року.

Крім них, до єдиного списку кандидатів входитимуть також Народний Рух, партія „Реформи і порядок“, „За Україну“ і „Народна самооборона“.

О. Турчинов зачитав декларацію єдності, підписану А. Яценюком і Юлією Тимошенко, яка зробила це з Качанівської колонії за посередництва адвоката Сергія Власенка.

У „Декларації єдності“, схваленій провідниками „Фронту змін“ і „Батьківщини“, говориться:

„...Ми заявляємо про наше об'єднання для перемоги на парламентських виборах, відновлення в Україні демократії та справедливості. Влада буде служити суспільству, національне багатство використовуватиметься для потреб усіх громадян, а не нововладців, кожна людина зможе власною працею заробити на гідне життя. Ми припинимо розграбування країни і знуцання над правами громадян – нинішня влада понесе за це відповідальність...“

Ми зформуємо у новій Вер-

ховній Раді демократичну більшість, обмежимо всевладдя Януковича і повернемо владу українському народові. Наше об'єднання має стратегічний характер – після парламентських виборів ми продовжимо спільно працювати і забезпечимо перемогу демократичних сил на виборах президента.

Для всіх демократичних партій настав час зрозуміти, що сьогодні немає окремих інтересів та окремих пріоритетів. Є один інтерес і один пріоритет – Українська демократична держава і людина як найвища цінність...“.

„Для мене дуже важливо те, що під цієї декларацією стоїть особистий підпис Юлії Володимирівни. Наші стосунки не завжди були безхмарними, але ми зробили дуже серйозні висновки. Ми переступили через багато що і залишили це у минулому“, – сказав А. Яценюк.

Він також повідомив, що опозиція готова підтримати Віталія Кличка на виборах міського голови Києва, та все ще сподівається, що В. Кличко надасть для узгодження список своїх мажоритарників.

За словами А. Яценюка, об'єднання опозиції у єдиний список на виборах може започаткувати створення єдиної партії. („Українська правда“)

Раніше був Ленін – тепер писанка



Незвичайна писанка на Соборній площі в Черкасах. (Фото: Олександр Костирко)

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 13 квітня на Соборній площі міста, де раніше був храм, а потім понад 40 років стояв пам'ятник Володимирові Ленінові, було встановлено незвичайну за розмірами писанку вагою понад 100 кілограмів. Розмалювала її черкаська майстриня Ольга Мартинова. Над дивом-яйцем вона працювала три тижні.

Писанку освятив на площі настоятель Української греко-католицької церкви Покрови Пресвятої Богородиці в Черкасах

о. Юліян Шеремета разом з львівськими семінаристами. Великодній символ прикрашатиме площу до 9 травня. 24 серпня писанка стане окрасою черкаської делегації в столиці під час святкування Дня незалежності України.

Великі писанки були створені в усіх обласних центрах України за програмою Першого Всеукраїнського фестивалю писанок, який ініціювала громадська організація „Столичні ініціативи“. Фестиваль розпочався 15 березня.

Після Великодніх свят велетенські писанки привезуть до Києва.

У Донецьку відзначили 100-річчя присяги перших пластунів

Олександр Воловенко

ДОНЕЦЬК. – 16 квітня у Донецьку відзначили 100-річчя присяги перших пластунів, що дало початок національній скавтській організації. Понад 50 пластунів з Донецької, Авдіївської та Комсомольської станиць зібралися біля пам'ятника визволителям Донбасу на святкування. Голова Окружної пластової ради, благодійний Донецької округи Української Православної Церкви Київського патріархату о. Ігнатій (Воловенко) привітав усіх з 100-річчям першої пластової присяги. Пластуни на честь свята розгорнули прапор України.

Після офіційних урочистостей пластуни випустили у повітря 100 різнобарвних кульок. Це були кольори Пласту, кожен з

них символізує одну з вікових груп – від новаків до сеньйорату.

Опісля пластуни зробили гуртами кілька малюнків на асфальті. Вони малювали Україну, пластову лілею, пластові символи – калину і дуб. Команди пояснювали символіку своїх малюнків.

Наступним пунктом команди виконали різноманітні фізичні та інтелектуальні завдання.

Понад дві години пластуни шукали скарби в парку. Вигадували ці завдання самі пластуники-юначки.

На закінчення пластуни відвідали виставку старовинних ікон у мистецькому центрі „Арт-Донбас“. Для організації святкування пластуни виграли грант обласного управління у справах сім'ї та молоді.



Учасники святкування 100-річчя Пласту в Донецьку.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Ю. Тимошенко оголосила голодування

ХАРКІВ. — Екс-прем'єр-міністр Юлія Тимошенко після побиття у Качанівській виправній колонії втратила свідомість. Про це заявив її адвокат Сергій Власенко 24 квітня під стінами колонії після зустрічі з Ю. Тимошенко. За словами захисника, він бачив у Ю. Тимошенко синці на руках і на животі з правого боку. „Жахлива гематома на животі і синці на руках“, – сказав С. Власенко. Він повідомив, що 20 квітня троє чоловіків, працівників колонії, зайшли до підзахисної в камеру, накинули на неї покривало і почали стягати з ліжка. Через покривало вона отримала удар в живіт, втратила свідомість і отямилась вже в лікарняній палаті. За словами адвоката, Ю. Тимошенко відмовлялася від їжі й оголосила голодування. Вона досі не їсть і почувається зле. При цьому С. Власенко зачитав заяву Ю. Тимошенко. (УНІАН)

■ Вшанування воїнів ОУН-УПА є законним

КИЇВ. — Київський апеляційний адміністративний суд не задовольнив апеляційну скаргу провідника Прогресивної соціалістичної партії України (ПСПУ) Наталії Вітренко на постанову Окружного адміністративного суду Києва, який підтвердив законність Указу президента України від 28 січня 2010 року „Про вшанування учасників боротьби за незалежність України у ХХ ст“. Як повідомили 21 квітня в партії „Свобода“, відповідне рішення суд ухвалив 18 квітня. „Позивач Н. Вітренко, посилаючись на 13 томів радянської пропагандистської літератури, намагалася обґрунтувати, що перераховані в Указі організації ОУН і УПА нібито не мають жодного відношення до незалежності України, оскільки були „фашистськими“. Однак, за словами адвоката, суд не прийняв неправдиву риторику позивача про належність перерахованих в Указі військових формувань до фашистських організацій, оскільки жодним судовим рішенням, у тому числі вироком Нюрнберзького трибуналу цього не визнано. „У результаті спільними зусиллями учасників процесу зі сторони відповідача вдалося відстояти юридичну позицію і історичну правду“, – наголосили в „Свободі“. Н. Вітренко подала цей позов ще 29 квітня 2010 року. Проте в липні 2011 року суд залишив указ чинним. Після цього провідник ПСПУ подала апеляційну скаргу до Київського апеляційного адміністративного суду. („День“)

■ Над Ю. Луценком почався новий суд

КИЇВ. — 23 квітня розпочався суд над колишнім керівником Міністерства внутрішніх справ України Юрієм Луценком у справі про незаконне прослуховування телефонів. Екс-урядовцеві закидають зловживання владою під час розслідування резонансної справи про отруєння Віктора Ющенка. В Генеральній прокуратурі вважають, що Ю. Луценко як представник влади діяв всупереч інтересам служби і завдав шкоди правам та свободам громадянина Валентина Давиденка. Щоправда, останній постраждалим себе не визнав, про що й сказав на допиті в суді ще минулого року. Він також не зміг сказати, які саме його права були порушені, і заявив, що заяву до правоохоронних органів написав під диктування слідчого прокуратури. Сторона захисту називає висунуті екс-міністрові звинувачення безпідставними. Втім, суддя Анна Медушевська прогнозовано відмовила захистові екс-міністра у закритті справи. Вона також відхилила усі подані підзахисним та його адвокатами клопотання. Суддя назвала неможливим закрити справу без вивчення її суті. Розгляд висунутих Ю. Луценкові звинувачень почнеться 18 травня. До того часу екс-міністр перебуватиме в Лук'янівській в'язниці, де його утримують під вартою згідно з вироком в справі про незаконне надання пенсії та службової квартири колишньому водієві міністра. Виглядає, що екс-міністр не надто вірить у прихильність до себе української Феміди. Принаймні, оголошуючи заяви і клопотання, він висловлював сподівання на позитивне для себе рішення Європейського суду з прав людини. Той минулого тижня прийняв до розгляду справу українського посадовця. Ю. Луценко оскаржує законність свого арешту та утримання за ґратами. Екс-міністр сподівається притягти до відповідальності правоохоронців, які санкціонували його позбавлення волі. („Голос Америки“)

КОМЕНТАР

Проблеми військової флотії України

Володимир Прутула
(Радіо „Свобода“)

СИМФЕРОПІЛЬ. – 5 квітня 1992 року Президент України Леонід Кравчук підписав указ про невідкладні заходи щодо будівництва Збройних Сил, згідно з яким розпочалося створення Військово-морських сил (ВМС) України. Через два дні, 7 квітня, він призначив контр-адмірала Бориса Кожина першим командувачем відродженої української флотії. У Севастополі почала роботу Організаційна група ВМС України, яка складалася з 50 старшин і мічманів.

„Чи вдалося за 20 років створити сучасну боездатну українську флотію?“, – запитав я у діючих і відставних старшин та військових експертів. І всі вони давали неоднозначну відповідь. З одного боку, майже на порожньому місці вдалося створити військову структуру цілого виду військ.

„Структура відпрацьована, повністю наповнена кадровим складом, досвідченим і підготовленим. Що ж стосується військової техніки і кораблів, то, звичайно, на сьогодні рівень ВМС України – нижче допустимого. Зараз ефективно виконувати свої завдання, враховуючи стан техніки, флотія не може“, – сказав директор севастопольського аналітичного центру „Номос“ Сергій Кулик. Він звернув увагу на фактичну відсутність підводних сил флотії, а серед надводних – переважання кораблів і суден, які вже вичерпали всі часові ресурси.

За даними „Номоса“, зараз ВМС України мають на озброєнні лише одного фрегата і чотири корвети, загалом – 20 бойових кораблів, з яких лише половина „на ходу“, решта – на ремонті або „у відстої“, і ще близько 40 спеціальних та допоміжних суден, проте, більшість з них вимагає негайного ремонту. Найновіший з кораблів – корвет „Тернопіль“ – був спущений на воду 10 років тому, а перший новий корабель в рамках суднобудівної програми „Корвет“ лише торік заклали в Миколаєві, але зараз будівництво призупинене – бракує фондів.

Разом з тим експерти, в тому числі закордон-

ні, загалом високо оцінюють рівень готовності особового складу української флотії, вважаючи це результатом активної участі української флотії у програмах військової співпраці з НАТО і США.

Військові насамперед нарікають на брак уваги з боку Президента України та уряду – як нинішніх, так і попередніх. Втім, зараз флотії найважче, зважаючи на економічну кризу і загальнополітичну ситуацію в країні, каже колишній командувач ВМС України адмірал Ігор Тенюх. За його словами, головні нинішні проблеми ВМС України пов'язані з ставленням держави і нинішнього її керівництва до флотії та моряків.

„З цього випливають проблеми з фінансуванням поточної діяльності флотії, його модернізації, будівництва нових кораблів, зниження рівня співпраці з флотіями країн-партнерів, зокрема членів Північноатлантичного альянсу. А ще – проблеми з забезпеченням високого морально-бойового духу. Він залежить і від фінансової оцінки служби моряків, яка у багато разів нижча, ніж у сусідів-росіян, і від військово-патріотичного виховання особового складу на прикладах саме вітчизняної, а не чужої історії, і звичайно, від використання на службі української мови, що у світлі ситуації в країні зараз знизилось“, – сказав в інтерв'ю адмірал І. Тенюх.

Нинішнє святкування 20-ліття створення ВМС України було проведене 4-8 квітня переважно силами відставників і громадських організацій. До ювілею командувач не отримав привітання ні від Президента, ні від уряду і парламенту, ні від Севастопольської міської адміністрації. На урочисті збори не приїхав жоден з представників центральної влади. Не було ні державних нагород, ні відзнак міністра.

Усе ж Мирослав Мамчак, капітан 1-ої ранги запасу і колишній член Організації ВМС України, вважає, що, попри це, військові моряки відчують любов і підтримку простих українців з усіх регіонів держави і сподіваються на швидке подолання економічної кризи і зміну політичної ситуації в країні.

3 червоним прапором – проти України

Сергій Горлицький

СЕВАСТОПІЛЬ. – Черговий українофобський шабаш під прикриттям червоних прапорів перемоги розпочали 3 квітня Всеукраїнський рух „Русское єдинство“, російська громада Криму, міжнародна спілка громадських організацій ветеранів „Боевое братство“, всеросійський рух „Молодая гвардія Єдиної Росії“.

Усіляку підтримку, зокрема фінансову, їм забезпечив Комітет Державної Думи Російської Федерації у справах країн Співдружності Незалежних Держав і зв'язків з співвітчизниками. Російські законодавці цього разу вирішили дати гроші на масовану пропаганду в Україні, Білорусі та Росії, об'єднуючи їх ідеєю спільної „Азіопі“.

У Криму було розпочато автопробіг, на початку якого в Севастополі було презентовано 20-метрову копію „прапора перемоги“, який буде

продемонстровано у 60 містах України, Російської Федерації й Республіки Білорусь. Учасники пробігу 8 травня прибудуть до Москви, де вивесять свою мега-копію „прапора перемоги“ і державні прапори „трех братніх слов'янських народів“ на Красну площу та на Поклінну гору.

У кожному місті учасники пробігу розгортатимуть привезену копію прапора, покладатимуть вінки і квіти до пам'яників героям війни і фотографуватимуться разом з колишніми фронтовиками. Керівникам міст і регіонів та ветеранам буде надано можливість зробити запис у книзі почесних учасників проекту „Дорогами перемоги“. Ось такий усталений з радянських часів антураж акції.

Про те, що в Україні червоний прапор не значиться у переліку державних символів, а тому не може використовуватися нарівні з ними, однозначно заявив Конституційний суд України. Але,

як стверджує один із надхненників нинішньої акції – заступник голови фракції Партії Регіонів у Верховній Раді, голова Всеукраїнської координаційної ради організацій російських співвітчизників та Всеукраїнської громадської організації „Російськомовна Україна“ Вадим Колесніченко, постанову Верховної Ради України про червоний „прапор перемоги“ не скасовано. На мапі автопробігу значиться Львів, а галичани сприймають червоний прапор як символ комуністичної імперії й сталінізму, які винищили у західній Україні багато людей. Тож марно сподіватися, що учасників автопробігу львів'яни зустрінуть з відкритими обіймами.



Копія червоного „прапора перемоги“ у Севастополі на старті автопробігу. (Фото: russ-edin.org)

ДО 75-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ТЕРОРУ В УКРАЇНІ

Брехня НКВД про двічі померлих

Левко Хмельковський

25 лютого до „Свободи“ надійшов лист з Києва від Наталі Котенко: „Я мешкаю в Києві, навчаюся в аспірантурі Києво-Могилянської академії, співпрацюю з Міжнародним благодійним фондом і видавництвом „Смолоскип“. Я шукаю інформацію про мого прадіда Якова Мартиновича Лаврегу. Він жив у селі Почапинці Черкаської області, був репресований, розстріляний 1937 року, проходив по церковній справі. 1997 року Священний Синод Української Православної Церкви приєднав його до лику святих новомучеників черкаських. У газеті „Лисянщина“ (25.09.1996) я знайшла статтю „З пам'яті не викреслити“ – це розділи з книжки Лева Хмельковського „1937. Книга-документ про репресії комуністичної доби“ (Видавництво „Стефанус“, 2002). Саму книжку я покищо не знайшла ніде в Києві. У згаданій статті розповідається історія мого прадіда Якова Лавреги і його родича Самсона Лавреги. Я дуже хотіла б знайти архівні матеріали про мого прадіда“.

Уже багато років тривають такі пошуки. Частіше вони зумовлені надією, що рідні люди, арештовані у 1937-1938 роках у сталінських таборах, пережили репресії. Таку надію підказав людям сам кат – НКВД.

Я теж маю два свідоцтва про смерть арештованого НКВД дідового брата Олімпія. У першому стверджується, що Олімпій помер від тяжкої недуги 1943 року в місцях позбавлення волі, в другому значиться, що його розстріляли відразу після арешту в 1938 році. Брат мого діда був воляком, воював у війську Симона Петлюри, а потім намагався заховатися від репресій у російському місті Ростові. Не пощастило.

Подвійне зазначення смерті жертв Великого терору 1937-1938 років – не випадок, не помилка. Арештовували вночі, а вранці батьки, дружини, діти починали обхід органів влади з запитаннями, де тепер син чи дочка, чоловік, тато, чи можна йому принести їжу та одяг? Доводилося стояти у довгих чергах, щоб почути брутальну, з лайкою, відповідь про те, що побачення і пакунки заборонені. Арештантів розстрілювали негайно, але повідомляти про це рідних було заборонено. Щоб уникнути розпитувань, в органах НКВД з'явилася визначення, що арештованого засуджено на 10 років ув'язнення без права листування.

Певною мірою це заспокоїло стривожене суспільство. Люди були привчені беззастережно вірити „своїй, народній владі“. Вони вважали, що без причини не арештовують, не засуджують, а коли вже засудили на 10 років, треба чекати на закінчення терміну і повернення близької людини.

Відомий літературознавець д-р Володимир Поліщук в книзі „Вінок лавровий, вінок терновий“ у 2000 році писав про поета Степана Бена (Бендюженка), якого розстріляли в Черкасах вночі 1 листопада 1937 року, а його дружині звично повідомили, що її чоловік засуджений на 10 років без права листування. Коли 10 років минули, їй видали свідоцтво про смерть в'язня 14 грудня 1943 року від бронхопневмонії.

Поява зфальшованих свідоцтв про смерть в'язнів у таборах від різних хвороб була викликана закінченням 10-річних термінів, на які нібито ув'язнювали арештованих впродовж 1934-1938 років. Сім'ї жертв Великого терору розуміли, що одні могли справді померти в сталінських таборах, інші після звільнення могли знайти собі притулок в далеких краях, але чому ж ніхто взагалі не повернувся додому? Відкриття правди про масові розстріли загрожувало владі втратою довіри народу. І кати з НКВД знайшли вихід.

Вигадка походила від начальника спецвідділу НКВД полковника Кузнецова, який у 1945 році звернувся з відповідною пропозицією до народного комісара внутрішніх справ СРСР Лаврентія Берії. Полковник писав: „В майбутньому на запити громадян про місце перебування їхніх близьких родичів, засуджених до вищої міри покарання у 1934-1938 роках колишніми трійками НКВД, Воєнною колегією

Верховного суду СРСР з застосуванням закону від 1 грудня 1934 року і в особливому порядку, повідомляти їх усно, що їхні родичі, відбуваючи термін покарання, померли в місцях ув'язнення НКВД СРСР“.

Вигадка сподобалася Л. Берії і він наказав своїм заступникам Всеволодові Меркулову, Василеві Чернишову і Богданові Кабулову спільно підготувати відповідний документ. 29 вересня 1945 року ця трійка підготувала проєкт, який негайно набув сили закону. Державні органи заходилися вигадувати місця, дати і причини смерті давно розстріляних жертв Великого терору.

Але наспіла друга, повоєнна хвиля репресій. Нові жертви впали від куль радянських катів. 18 серпня 1955 року президія Центрального комітету Комуністичної партії Радянського Союзу (ЦК КПРС) вирішила продовжити кампанію брехні і доручила голові КГБ СРСР Іванові Серову повідомляти сім'ї розстріляних про смерть їхніх родичів від захворювань у виправних таборах. І. Серов наказав у випадку звертань громадян з запитаннями про розстріляних реєструвати їхню смерть у відділах запису актів громадянського стану (ЗАГС) і видавати посвідки про смерть з вигаданими датами смерті („визначається в межах 10 років від дня арешту) і причиною смерті („приблизною“).

11 січня 1957 року було розроблено навіть форму свідоцтва про смерть, у якому значилося: „За виявленими даними (вписати потрібне прізвище) помер в місцях ув'язнення (вписати дату і причину смерті)“. Нову форму впроваджено наказом генерала армії І. Серова.

Дати смерті і її причини вигадували при заповненні бланків, найчастіше вказували нелегкі роки Другої світової війни – 1941-1945. Проте у ряді випадків пізніше доводилося робити уточнення. Коли готували радянські енциклопедичні словники у 1958 і 1982 роках, то написали що уродженець Одеси, популярний письменник Ісаак Бабель помер у таборі в 1941 році, тоді як насправді його розстріляли 27 січня 1940 року.

У 1991 році київське видавництво „Радянський письменник“ випустило довідник „3 порога смерті. Письменники України – жертви репресій“, у якому про багатьох літераторів сказано, що вони були розстріляні відразу після арешту, але в ряді випадків усе ще подані вигадки НКВД. Зокрема зазначено, що Дмитро Борзяк помер 1939 року „від невиліковної хвороби“, Дмитро Бузько помер у 1943 році „від крупозного запалення легень“ (тепер відомо, що він був страчений у 1937 році), Михайло Драй-Хмара помер у 1939 році „від ослаблення серцевої діяльності“, Микола Дукин помер у 1943 році „від легеневої хвороби“, Дмитро Загуд помер „від паралічу серця“ у 1944 році, розстріляний у 1938 році Пилип Капельгородський нібито помер у 1942 році „від запалення легень“, Володимир Кузьмич помер у 1943 році „від виснаження“, страчений у 1937 році Іван Маловічко нібито помер „від запалення легень“ у 1942 році. Цей перелік можна продовжити, але варто зауважити, що у ньому значаться лише ті, кого розшукували близькі їм люди. Доля багатьох так і залишилася нез'ясованою.

Прикметно, що одним з перших намагався з'ясувати правду щодо розстріляних голова КГБ СРСР, уродженець села Григорівки Дніпропетровської області Володимир Семичастний. У 1963 році він звернувся до ЦК КПРС з службовою заявою, у якій зокрема писав: „Повідомлення громадянам вигаданих дат і обставин смерті близьких їм осіб ставить органи державної безпеки у сумнівне становище, особливо при оприлюдненні в пресі дат смерті осіб, які мали в минулому заслуги перед партією і державою. Крім того, реєстрація смерті розстріляних осіб за рішенням позасудових органів з наведенням в документах вигаданих термінів їхнього перебування в місцях ув'язнення ставить членів їх сімей у нерівні умови з членами сімей осіб, розстріляних за судом“.

(Закінчення на стор. 15)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Лутковську обрали омбудсменом

КИЇВ. — Верховна Рада 24 квітня обрала Уповноваженим парламента з прав людини Валерію Лутковську, повідомив член лічильної комісії парламента Ярослав Сухий. 40-річну В. Лутковську підтримали 252 депутати за 226 мінімально необхідних, повідомляє агенція „Українські новини“. В. Лутковська з 25 січня 2011 року займала посаду Уповноваженого Кабінету Міністрів у справах Європейського суду з прав людини. 15 березня Рада не змогла обрати омбудсмена. За кандидатуру В. Лутковської проголосувало 212 депутатів, а за другого кандидата, голову правління Української гелсінської спілки з прав людини й співголову Харківської правозахисної групи Євгена Захарова – 134. 8 лютого закінчилася чергова третя каденція перебування Ніни Карпачової на посаді омбудсмена. Вона займала цю посаду з 1998 року. (Bi-Bi-Ci)

Україна ігнорує заклики Вашингтону

КИЇВ. — Посол США в Україні Джон Тефт 19 квітня скритикував дії української влади в справі Юлії Тимошенко. Виступаючи перед студентами Києво-Могилянської академії, дипломат заявив, що американське правосуддя не має доказів причетності Ю. Тимошенко до вбивства впливового донецького підприємця Євгена Щербаня. Дж. Тефт також визнав, що численні заклики адміністрації США до Президента Віктора Януковича припинити переслідування політичних опонентів залишилися непочутими. „Зараз почався розгляд ще однієї справи (проти Ю. Тимошенко), і я не можу назвати це обнадійливим. Ми продовжуємо спостерігати приклади вибіркового застосування правосуддя і тому ми не бачимо реакції на нашу критику. Але ми продовжуємо наш тиск і сподіваємося, що українська влада зрозуміє нашу позицію в цій справі. Я розумію, що Європейський суд з прав людини розглядає цю проблему і незабаром в Європі матимуть що сказати українській владі“, – зазначив Посол Дж. Тефт. Посол також не схвально відгукнувся про успіхи української влади у подоланні корупції. Попри ухвалення парламентом низки антикорупційних законів, країна очевидно демонструє регрес в цьому питанні, зазначив він: „Україна знаходиться позаду всіх європейських країн в оцінюванні корумпованості. Замість того, щоб сприяти європейській інтеграції України, країна спустилася в оцінюванні нижче Білорусі, Таджикистану і Уганди. Ці організації, які проводять щорічні дослідження, спостерігають відхід України, а не прогрес в подоланні корупції“, – заявив Посол США в Україні. („Голос Америки“)

Андріївський узвіз потребує захисту

КИЇВ. — Учасники акції проти руйнування Андріївського узвозу в Києві 21 квітня вимагали резигнації міського голови Олександра Попова. Декілька сотень осіб пройшли колоною від Михайлівської площі, де раніше відбували віче, по вулицях Трьохсвятительська і Хрещатик до будівлі столичної адміністрації, де також провели невелике віче. Протестувальники несли плякати з написами „Геть режим руйнування!“, але без будь-якої партійної символіки. В ході віч учасники скандуючи: „Попова – у відставку!“. Того ж дня на Михайлівській площі в Києві біля пам'ятника Княгині Ользі відбулося віче громадськості проти руйнування Андріївського узвозу, там встановили декілька національних прапорів України, а також повісили плякати, на одному з яких написано: „Живи сьогодні так, щоб гідно дивитись у очі завтра“. Учасники акції пройшли до будівлі Київської державної адміністрації, де вимагали заборонити будівельні роботи у історичній частині Києва, покарати винних у руйнуванні міста, зокрема притягти до відповідальності керівництво Міністерства культури та Київської державної адміністрації. На думку учасників акції, давати дозвіл на будівництво у історичних зонах міста можна лише після згоди громадськості та ЮНЕСКО. („Кореспондент“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Для Канади А. Шептицький – праведник

ОТАВА. — Нижня палата парламенту Канади – Палата Громад одногосно визнала прикладом „відданості основним правам людини“ діяльність Митрополита Української Греко-Католицької Церкви Андрея Шептицького (1865-1944) під час Другої світової війни. Про це 25 квітня повідомив Конгрес Українців Канади. Пропозицію відзначити діяльність очільника найбільшої релігійної громади Західньої України вніс до парламенту Міністер громадянства, імміграції і багатокультурності Канади Джейсон Кені. Канадські парламентарії відзначають, що „в найпохмуріший період історії Європи, під час масового вбивства євреїв і нацистської окупації Митрополит Андрей Шептицький вголос виступив проти насильства у своїй проповіді „Не убий“. Завдяки його зусиллям врятовані понад 160 євреїв, один з яких був присутній на засіданні Палати Громад парламенту Канади під час ухвалення рішення. (Радіо „Свобода“)

■ М. Ромні переміг у п'яти штатах США

ВАШІНГТОН. — Колишній губернатор штату Массачусетс і підприємець Міт Ромні 24 квітня переміг на первинних виборах (праймеріз) кандидата на пост президента США від Республіканської партії в п'яти штатах – Нью-Йорку, Пенсильванії, Коннектикуті, Делавері та Ровд-Айленді. Тепер у М. Ромні залишилося тільки два суперники – Нют Гінґріч і Рон Пол, однак, у них практично немає шансів отримати необхідну для перемоги кількість голосів. Нещодавно з передвиборного змагу вийшов Рік Санторум, після чого М. Ромні залишився найбільш ймовірним претендентом на висунення кандидатом від республіканців. Для того, щоб формально стати кандидатом, М. Ромні необхідно заручитися підтримкою 1,144 делегатів з'їзду партії. Переможець республіканських перегонів на виборах 6 листопада буде опонентом чинного Президента США Барака Обами. (Радіо „Свобода“)

■ Зменшилося число нелегалів з Мехіко

ВАШІНГТОН. — Кількість нелегальних імігрантів, що перебралися з Мехіко в США, зменшилася вперше за 40 років. У доповіді вашінгтонського Дослідницького центру „Пю“, опублікованому 23 квітня, говориться, що в минулому році в США нелегально проживали 6.1 млн. мексиканців, що на 900 тис. менше, ніж в 2007 році, коли цей показник досягав максимального значення. Серед причин спаду доповідь називає уповільнення економіки США, що призвело до зменшення робочих місць для „синіх комірців“, і збільшення числа депортацій. Деякі мексиканці вважають, що одним з чинників зниження іміграції також є діяльність злочинних угруповань, які контролюють прикордонні райони на півночі Мехіко. У 1970-их роках США пережили іміграційний бум, коли в країну в пошуках роботи і більш сприятливих соціально-економічних можливостей для своїх дітей приїхали мільйони мексиканців. („Голос Америки“)

■ Біля Амстердаму зударилася два поїзди

АМСТЕРДАМ, Голандія. — Близько столиці Голандії Амстердаму зіштовхнулися два пасажирські поїзди, у результаті аварії постраждали близько 125 осіб, зонайменше 13 з них отримали серйозні поранення. За повідомленням голандських чиновників, аварія сталася у передмісті Слотердайк, приблизно в трьох кілометрах від центру столиці, увечері 21 квітня. Пасажирів евакуювали та доставили до лікарні, деякі з них отримали переломи і травми шиї. Два потяги (один з них – швидкий міжміський, а другий – приміський) зіткнулися лоб в лоб, однак, жоден з них не зійшов з рейок. Про причини випадку покищо нічого не повідомляють. „Ми допускаємо, що у результаті зіткнення багатьох осіб кидало по вагоні: вони вдарялися об стіни, сидіння та одне об одного“, – сказав офіційний представник голандської поліції Ед Крашевський. Слідчі проводять розслідування, намагаючись з'ясувати, чому поїзди їхали однією колією назустріч один одному. (Бі-Бі-Сі)

Корисні зустрічі президента СКУ в Ірландії

ДУБЛІН. – 29-31 березня президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій здійснив подорож до Дубліну, де представив високопосадовцям Ірландії актуальні для світового українства питання та ознайомився з організаційним і релігійним життям місцевих українців.

Він мав офіційні зустрічі з міністром з європейських питань Лусіндою Крейттон та з політичним директором відділу закордонних справ Дейвідом Доноґ'ю. Президент СКУ закликав Ірландію здійснювати тиск на владні структури України з метою дотримання основних європейських цінностей, а також підтримувати інтеграцію України до Європейського союзу.

Підтримуючи звернення Асоціації українців Ірландії, президент СКУ просив надати можливість скласти іспит з української мови як позапрограмного предмета з чужоземної мови в межах отримання атестату зрілості за середню школу.

Програма візиту також охоплювала зустрічі з місцевою українською громадою – її провідником Олександром Яворським, парохом Української греко-католицької церкви блаженного Миколая Чарнецького о. Василем Корницьким, з учнями і вчителями української суботньої школи, яку очолює Лариса Мотрук.

СКУ



Євген Чолій з учнями та вчителями української школи в Дубліні, Ірландія.

Президент СКУ Є. Чолій відвідав Словенію

ЛЮБЛЯНА. – 2-4 квітня президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій здійснив поїздку до Словенії, в ході якої зустрівся з представниками владних структур, українцями та Послом України Миколою Кириченком.

Під час зустрічей з генеральним директором Управління з двосторонніх політичних взаємин Міністерства закордонних справ Мар'яном Ценценом та з генеральним радником з міжнародної політики Гашпером Довжаном президент СКУ наголосив на потребі євроінтеграції та демократизації України, важливості жовтневих парламентських виборів та необхідності звільнення провідників опозиції Юлії Тимошенко і Юрія Луценка, щоб уможливити їхню участь в цих виборах.

З Послом України в Словенії М. Кириченком президент СКУ обговорив важливість сприяння діяльності місцевих українських організацій.

З життям українців Словенії Є. Чолій ознайомився під час зустрічей з головою і заступником голови Спілки українців Словенії „Берегиня“ Галиною Маловшек та Інною Демченко та з

представниками Товариства українців „Карпати“ – головою Євгеном Петришиним, секретарем Андрієм Гевкою та членом екзекутиви Славком Фігурек. Йшлося зокрема про ініціативу щодо встановлення погрудь Тараса Шевченка і перекладка „Кобзаря“ на словенську мову Йоже Абраму.

Разом з представниками обох організацій Є. Чолій поклав квіти до погруддя Т. Шевченка в місті Штаніель.

У ході візиту Є. Чолій також побував у місті Жалець, де під час зустрічі з заступником садника Марком Лазником отримав запевнення про безкоштовне надання приміщення для діяльності Спілки українців Словенії „Берегиня“.

Є. Чолій також побував у школі на Шевченківському концерті та ознайомився з працями місцевих учнів – переможців у конкурсі на найкращий малюнок до творів Т. Шевченка „Сон“ і „Вечір“. Цей проект було здійснено завдяки ініціативі спілки „Берегиня“ та підтримці з боку директора школи Тетяни Жганк-Межі.

СКУ



Біля погрудь Тараса Шевченка та Йоже Абраму (зліва): Інна Демченко, Галина Маловшек, Войко Маркоич, Андрій Гевка, Євген Чолій, Євген Петришин та Славко Фігурек.

Акція у Верховній Раді на захист Юлії Тимошенко



КИЇВ. – Народні депутати від опозиції 24 квітня розгорнули у президії Верховної Ради України під час засідання парламенту плякат з написом: „Янукович, не вбивай Юлю!”. Цього дня голова Верховної Ради України Володимир Литвин звернувся до Генеральної прокуратури України, Державної пенітенціарної служби та Міністерства охорони здоров'я з проханням надати офіційну інформацію щодо стану здоров'я Юлії Тимошенко та ситуації, яка сталася з її перевезенням 20 квітня з колонії до лікарні. Він також звернувся до депутатів-опозиціонерів з проханням зареєструвати проект постанови з їхніми вимогами. (Фото: УНІАН)

АМЕРИКА І СВІТ

■ „Велика двадцятка“ підтримає МВФ

ВАШІНГТОН. — Країни „Великої двадцятки“, до якої входять провідні економіки світу, домовилися надати Міжнародному валютному фонду (МВФ) понад 430 млрд. дол. Цей внесок подвоїть суму, яку Фонд, своєю чергою, зможе позичити країнам, чії економіки перебувають у скруті, зокрема і членам еврозони. На зустрічі міністрів фінансів країн „Великої двадцятки“ у Вашингтоні Китай був серед тих, хто пообіцяв надати гроші, але не уточнюючи, скільки саме. Раніше держави еврозони та Японія запропонували надати понад 300 млрд. дол. Кореспонденти повідомляють, що країни, які розвиваються, вимагатимуть збільшення їхньої ролі у керівництві МВФ в обмін за фінансові зобов'язання. (Bi-Bi-Ci)

■ Куба почала у себе економічні реформи

ГАВАНА, Куба. — Коли Барак Обама 15 квітня перебував на зустрічі провідників Північної та Південної Америки, що проходила у Колумбії, він наполягав на проведенні демократичних реформ на Кубі перед тим, як США погодяться скасувати 50-річне ембарго, накладене свого часу на цю острівну країну. Разом з тим Куба сподівається зберегти політичний статус-кво, просуючи в себе економічні реформи. Зокрема в країні віднедавна дозволили виставляти на продаж нерухомість. Проїжджаючи Гаваною та її околицями, можна побачити реальні зміни. З часу, коли Рауль Кастро перебрав владу на Кубі, він визнав необхідність змін. Тож завдяки запровадженню реформ, за останні півтора року в країні з'явилося багато дрібних підприємств. „Ла Каса“ – один з місцевих ресторанів, яких тут з'являється дедалі більше. Тим часом на вулицях Гавани написи запевняють кубинців, що зміни підсилять соціалістичний модель країни. Про це під час візиту Папи Бенедикта XVI на Кубу розповідав журналістам віце-президент Державної Ради Маріньо Муріло, який керує процесами приватизації в країні. Загалом Куба стала більш відкритою для зовнішнього світу. Вільний ринок, як правило, призводить до вільних виборів. І можливо, саме зараз на Кубі закладається фундамент майбутніх політичних змін. („Голос Америки“)

■ Ізраїль утверджується на Західному Березі

ЄРУСАЛИМ. — Ізраїльський уряд узаконив статус трьох поселень на Західному Березі Йордану. Поселення, в яких живуть близько 800 осіб, засновані в 1990-их роках, однак, досі залишалися офіційно не схваленими. Палестинці засудили таке рішення, проте ізраїльські посадовці відкинули звинувачення в тому, що вони, унаслідок, створили перші нові єврейські поселення за більш ніж 20 років. Міжнародна спільнота розглядає всі ізраїльські поселення як незаконні, навіть якщо їх схвалив уряд. Через це питання у 2010 році було призупинено мирні переговори між Ізраїлем і Палестиною. Представник Палестини Саєб Ерекат сказав, що Ізраїль може вибрати або поселення, або мир, але не те й інше одночасно. (Bi-Bi-Ci)

■ Дії Судану це як проголошення війни

ПЕКІН, Китай. — Президент Південного Судану Салва Киїр заявив, що дії сусіднього Судану дорівнюють проголошенню війни. Він зробив таку заяву 24 квітня під час розмов з президентом Китаю Ху Цзіньтао в Пекіні. С. Киїр прибув до Китаю з п'ятиденною візитом, під час якої відкрив нове посольство своєї країни в Пекіні. США, Китай та інші країни закликали Судан і Південний Судан припинити збройні сутички і відновити мирні переговори. 23 квітня Президент Судану Омар аль-Башир заявив, що вже не буде переговорів з Південним Суданом, який розуміє лише мову „зброї і боєприпасів“. Представники Південного Судану заявили 24 квітня, що протягом ночі суданські літаки бомбардували район Панаквач. („Голос Америки“)

Лист Юлії Тимошенко з Качанівської колонії

24 квітня на веб-сайті Юлії Тимошенко оприлюднено листа Ю. Тимошенко з в'язниці, повний текст якого вміщено нижче.

У п'ятницю, 20 квітня, після завершення робочого дня мені віддали висновок німецьких лікарів П. Гаса та К. Н. Айнгойпля, які зазначили, що я не зможу поправити свій стан здоров'я в клініці, яку запропонувала українська влада.

Причина не в лікарях. Я вірю українським лікарям та глибоко їх поважаю, знаю, в яких складних умовах вони працюють. І не в обладнанні лікарні – воно відповідає стандартам. Причина в загальній ситуації шохвилинного насилля, знущання, які мені організував діючий Президент України.

Після отримання висновку німецьких лікарів я повідомила начальника колонії (письмово), наглядаючого прокурора та заступника міністра охорони здоров'я (усно), що до зустрічі з моїм захисником Сергієм Власенком, враховуючи зміст висновку, я не можу переїжджати в лікарню. Ми домовилися, що такий переїзд в лікарню відбудеться в понеділок після спілкування з С. Власенком. Але приблизно біля 9-ої год. вечора з тюремної камери, де я перебувала, вивели мою сусідку, а через деякий час після того до мене зайшли три чоловіки кремезної статури. Вони підійшли до мого ліжка, накиннули на мене простирadlo та почали втрюх стягувати з ліжка, докладаючи грубу фізичну силу. Від болю та відчаю я, як могла, почала захищатися та отримала через простирadlo сильний удар кулаком в живіт, мені скрутили руки та ноги, підняли та потягнули в простирadлі на вулицю. Я думала, що наступили останні хвилини мого життя. Від нестерпного болю в спині та страху я почала кричати та кликати на допомогу, але ніякої допомоги не отримала. В якусь мить від страшного болю я знепритомніла і отямилася вже в лікарняній палаті. В стані крайнього стресу я відмовилася будь з ким спілкуватися до зустрічі з моїми захисниками.

Наступного дня я відмовилася від їжі. Але зустріч з захисниками так і не відбулася. Зараз я думаю про те, який безвихідь та безсилля відчуває кожна людина сьогодні, коли стикається з насиллям влади в усіх її проявах. Коли до мене почали застосовувати грубу фізичну силу, я уявила весь відчай тих беззахисних людей, яких жорстоко б'ють, а іноді і вбивають „слуги народу“ в численних тюрмах, слідчих ізоляторах, міліцейських відділках, зонах, в підвалах Служби безпеки. Коли в чотирьох стінах, в повній ізоляції від світу, над тобою орудують м'ясники з перекошеними від люття обличчями, і коли ти не знаєш, це кінець життя чи ні – саме в такі хвилини особливо чітко усвідомлюєш, яку ми країну побудували за 20 років незалежності і що ми не маємо права залишити її в такому нелюдському вигляді нашим дітям.

Я припинила їсти 20 квітня тільки з однією

метою, щоб привернути увагу демократичного світу до того, що відбувається в центрі Європи, в Україні. І питання не в долі сучасних українських політв'язнів; ми готові стійко та гідно проходити свій шлях, який би він не був. Проблема в іншому – в негайному розумінні, що Президент України неухильно та педантично буде у великій європейській Україні концентраційний табір насилля та безправ'я, доповнюючи цей процес безпрецедентним збагаченням правлячої родини та її оточення за рахунок привласнення державних ресурсів. Треба негайно усвідомити цей трагічний стан речей та негайно це зупинити, застосувавши всі засоби українських та міжнародних можливостей та впливів. Якщо час буде втрачено, буде запізно гасити пожежу.

Я благаю демократичний світ та всі здорові сили в Україні почати негайно діяти та спільними зусиллями ліквідувати цю загальноєвропейську загрозу. Саме ліквідувати, бо консервативне лікування ситуації вже неможливе.

Плян, який я пропоную, складається з двох пунктів: по-перше, розпочати публічні міжнародні розслідування всіх корупційних об'єктів родини Януковича та його оточення, де були задіяні міжнародні фінансові транзакції та оформлення власності, здобутої незаконним шляхом, на території інших держав.

Я публічно прошу всіх чесних журналістів, провідників громадських рухів, службовців, силовиків та інших небайдужих людей передати мені матеріали журналістських та інших розслідувань, які чітко доводять міжнародний характер злочинів правлячої верхівки України. Я публічно звернуся до офіційної влади тих країн, в юрисдикції яких проводилися корупційні злочини наших правителів, з проханням провести неупереджені, незалежні розслідування цих злочинів та притягнути до відповідальності винних. Треба розпочати велике очищення України вже зараз.

По-друге, треба докласти всіх зусиль, щоб без революцій, мирно, під час парламентських виборів, усунути авторитарний режим Януковича з усіма його метастазами. Найближчим часом я оголошу звернення до всіх громадян України з поясненням, як це, на мій погляд, можна зробити. Якщо на парламентських виборах народові України завадять усунути цю владу, це означатиме, що доведеться починати нову мирну революцію. Але чого точно не можна робити – це бути мовчазною отарою, яку ведуть на заклання. Поки я жива, я буду цьому протистояти. І ви не дозволите так принижувати Україну, я це знаю...

Ваша Юлія Тимошенко

75 років тому скоєно злочин проти українців

28 квітня 1947 року оперативна група „Вісла“, що налічувала близько 20 тис. польських вояків, функціонерів Управління громадської безпеки і громадської міліції, розпочала виселення українців з Лемківщини, Надсяння, Холмщини і Підляшшя. Ця акція означала брутальне заперечення прав людини і мала знищити духовні корені українського народу шляхом його тотального виселення. Вона охопила територію майже 20 тис. квадратних кілометрів, де від часу Київської Русі постійно проживали єдиною спільнотою українці. Того дня шість дивізій Війська Польського оточили українські села, а відділи НКВД СРСР і Чехословацької прикордонної сторожі заблюкували кордони на сході і півночі. Всього було депортовано близько 150 тис. українців, яких оселили в Ольштинському, Щецинському, Вроцлавському, Познанському, Гданському і Білостоцькому воєводствах.

Ще 9 вересня 1944 року в Любліні була підписана угода між урядом Української РСР і Польським комітетом національного визволення про депортацію українського населення з території Польщі, і польських громадян – з території УРСР. Правових основ для депортації не було. Українська РСР не була суб'єктом міжнародно-правових взаємин і не мала жодних повноважень підписувати міжнародно-правові угоди. Тодішні керівництво Польщі було тимчасовим носієм влади, оскільки справжній уряд Польської держави перебував в Англії. Усе ж сталінська тоталітарна система та польський прорадянський режим намагалися знищити вогнища українського національного руху.

У серпні 1945 року Москва підписала угоду з Польщею про „добровільне“ виселення до 1 млн. українців з Закерзоння.

3 вересня 1945 року на територію південно-східної Польщі було спрямовано три дивізії Війська Польського для переселення українців. В акції також брали участь Міліція обивательська і її добровільний резерв, управління Державної безпеки, селянські батальйони, Національна Військова Організація та інші. Запалали села, сталися жертви. У селах Піскоровичі, Павлокома, Малковичі, Вільшани загинуло 1,243 українці. Згоріли цілком села Завадка, де вбито 32 особи, і Кальниця, де загинуло 20 осіб. Загалом у 1944-1946 роках до Української РСР було виселено майже 500 тис. українців.

Але це був лише початок. Кульмінацією стала Акція „Вісла“, скерована проти українців Закерзоння і відділів Української Повстанської Армії, які обороняли українське населення від насильницького виселення з прадідівських земель, де залишилося ще близько 200 тис. мешканців.

Після примусового виселення деякі господарі і молодь таємно поверталися до своїх осель, доглядали рештки господарки, урожай, щоб запасти хлібом на зиму. Їх відразу забирали в концентраційний табір для українців Явожно, який мав 12 кулеметних веж, три ряди огорожі з колючого дроту, а від дороги – високу стіну з бетону. Табір охороняли понад 300 вояків. Серед в'язнів були жінки і навіть діти. Особливо переслідували священиків, інтелігенцію. За 20 місяців у таборі було ув'язнено понад 3,000 мирних громадян, з яких 136 осіб за короткий період загинули. В'язні тяжко працювали по 12 годин у дві зміни, при злиденному харчуванні. Спали на дерев'яних нарах. За невиконання норми виробітку в'язнів ставили „на стійку“ з цеглинами в руках, примушували годинами стояти навколішки, замикали в карцер і мучили допитами. Були випадки самогубств на огорожі, по якій проходив електричний струм. На початку січня 1949 року табір перетворили на тюрму для полонених вояків УПА.

3 серпня 1990 року Сенат Польщі засудив насильницьку Акцію „Вісла“, яка залишається однією з найтрагічніших сторінок в історії українського народу.

СТОРИНКА ІСТОРІЇ

Пам'ять про рідне

Василь Шляхтич

Переживши страшне воєнне лихоліття, наш народ вірив, що біда скоро проміне і люди зможуть повернутися на рідні місця в лемківських Карпатах. Тим часом польська влада вже мала підступний плян викинути лемків з батьківської землі на польський захід, щоб їх польонізувати, або, як в Улючі говорилося, „сполячити“.

Частину населення депортовано в Радянську Україну. Радянські історики писали (дехто й тепер дотримується цього погляду), що це було добровільно. Насправді ж це діялося під примусом.

Коли поляки палили мій рідний Улюч, мама була вагітною мною. Я народився шойно через два місяці, у серпні 1946 року, а село спалили на свято Вознесіння Христового того ж 1946 року. Через несповна рік, весною 1947

року, нас, лемків, яких не вдалося „добровільно“ депортувати в Радянську Україну, було насильно переселено Акцією „Вісла“ на північні і західні землі Польщі, на яких до часу закінчення Другої світової війни, жили німці. (Серед тих, кого вивезли в Радянську Україну було й троє братів і сестра мого тата зі своїми сім'ями. Їх поселили в місті Калуш і в селі Томашівці, що на Івано-Франківщині). Після 1945 року німців депортовано у Німеччину.

Там, над рідним Сяном, на Підляшші, Холмщині чи Лемківщині наші люди залишили свої церкви, свої поля, свої ліси, свою історію... Деякі залишили хати і майно. А хати і майно Улюча пішло з димом.

Коли викидали нас, (тих, які все таки захотіли залишитися на

(Закінчення на стор. 7)

Ніколи не забудьмо, що значить Акція „Вісла“

На цей рік припадає 65-річчя жорстокої Акції „Вісла“, під час якої влада Польщі насильно переселила 150 тис. українців з їхніх корінних земель – Лемківщини, Надсяння, Холмщини та Підляшшя – на північно-західні польські території. Нижче вміщуємо комунікат Укранського Конгресового Комітету Америки з приводу цієї трагічної події і її тяжких наслідків для вигнаних з рідних земель українських родин.

Акція „Вісла“ була ні чим іншим, як етнічною чисткою, котру застосували до українського населення східних польських територій уряду Польщі, СРСР і Чехословаччини, з участю військ цих трьох країн і збройного терору.

Депортування фактично мало початок ще в 1944 році, коли між урядами СРСР і Польщі було підписано „Угоду про взаємний обмін населенням у прикордонних районах“. Текст угоди передбачав, що цей „обмін“ повинен бути добровільним, насправді ж українці не мали жодного вибору, оскільки польська влада задовго до початку виселення позбавляла українців права на землю, закривала українські школи й культурно-освітні товариства, знищувала греко-католицькі церкви, щоб у найкоротший час стерти з одвічних українських країв будь-які сліди української присутності. Повоєнна Польща хотіла стати однонаціональною державою.

Формальним приводом до початку Акції „Вісла“ була смерть заступника міністра оборони Польщі генерала Кароля Сверчевського від рук українських месників – вояків Української Повстанської Армії.

Як подавали польські офіційні джерела, головною метою Акції „Вісла“ було знищити найактивніші сотні УПА на тих теренах і позбавити їх підтримки з боку місцевого українського населення.

Насправді плян польських шовіністів полягав у тому, щоб

„вирішити українське питання в Польщі раз і назавжди“. Насильне переселення відбувалось трьома фазами: у 1945 і 1946 роках – до СРСР, та від 28 квітня 1947 року – на втрачені Німеччиною північно-західні землі Польщі. Загалом з українських земель було виселено 500 тис. українців.

Сам процес депортування був антигуманним, жорстоким. Маючи лише дві години на пакування своїх речей, родини змушені були чекати на залізничних станціях протягом багатьох днів, тижнів, перш ніж їх було загнано (разом з худобою) у переповнені вантажні вагони і повезено в невідоме.

Ті, хто чинив опір виселенню або підозрювався у співпраці з УПА, були ізольовані в концтаборі Явожно у Польщі. Багато старших віком людей померли в дорозі через недоїдання, нелюдські санітарні умови. Хто пережив переїзд, опинився на опустошених від німців селах, згідно з наказом: не більше п'яти українських родин в тій самій місцевості.

До 1956 року переселена українська громада не визнавала польською владою, і депортовані, які намагалися повернутися на свої споконвічні землі, зазнавали арештів. Шойно після 1957 року деяким українським родинам дозволили повернутися на батьківщину.

Сьогодні загарбана Польщею Лемківщина залишається малонаселеною, багато її унікальних українських церков, цвинтарів та національних пам'яток зруйновані або перебувають у стані занепаду.

Український Конгресовий Комітет Америки з сумом згадує цю трагічну сторінку в історії України та шанує пам'ять усіх українських родин, котрі зазнали насильного відірвання від рідної землі і жорстокої дискримінації в результаті Акції „Вісла“.

Український Конгресовий Комітет Америки



СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$65.00 на рік, \$40.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$55.00 на рік, \$35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДА“

Адміністрація	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3041 E-mail: admin@svoboda-news.com
Оголошення	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail: adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 E-mail: subscription@svoboda-news.com

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Система символів не змінилася

Символи комуністичного режиму в Донецькій області законсервовані, а деколи і реставруються, як це сталося з величезним пам'ятником Володимиру Ленінові в місті Єнакієвому під час приїзду Президента України Віктора Януковича на вшанування 90-річчя космонавта Георгія Берегового. 20 років тому в Україні була змінена тоталітарна система на демократичну, але система символів не змінилася.

Імперське комуністичне правління ні у кого не питало згоди на привласнення потрібних для режиму імен вулицям, площам, підприємствам, лікарням, бібліотекам та іншим установам. В Донецьку з 2,200 вулиць імен окремих людей носять 950 вулиць, а 500 з них мають прокомуністичні і проімперські назви. Лише 41 вулицю названо на честь діячів української культури і української держави.

Необхідно негайно повернутись до історичних назв, а деяким вулицям дати нові імена, переназвати в Донецьку площі імені Леніна, Держинського, Бакинських комісарів та інші, вулиці Артема, Постишева, Ленінський проспект, проспект Ілліча, Кірова, Петровського, Куйбишева та інші.

Зняти старі назви з обласної бібліотеки ім. Крупської, з дитячої бібліотеки ім. Сергія Кірова, з медичного університету ім. Максима Горького і так далі.

З дев'яти районів Донецька „непартійну назву“ має тільки Київський. Я неодноразово пропонувала розпочати очищення Донецька

від комуністичної символіки і восьми районам дати інші імена: Будівський район назвати Козацьким, Ворошиловський – Центральним, Калінінський – Лівобережним, Кіровський – Рутченківським, Петровський – Свято-Вознесенським, Пролетарський – Чумаківським, Куйбишевський – Смоляниновським і Ленінський – Юзовським.

Пам'ятники Ленінові (їх тільки в Донецьку декілька десятків) та іншим комуністичним діячам необхідно перевезти в парк біля краєзнавчого музею, створивши там „Музей комунізму“ та відкривши для туристів екскурсійний маршрут для ознайомлення з цими символами, як ознакою мистецтва комуністичної доби, а також цивілізованого ставлення до пам'ятників. Художньої цінності вони не мають ніякої.

З членів Громадської ради при обласній державній адміністрації необхідно створити ініціативну групу, яка б разом з адміністрацією, міською радою, істориками, краєзнавцями, дослідниками Донеччини дала нову оцінку ери комунізму на Донеччині, чітко відмежувавшись від злочинів тоталітарного режиму, і склала плян ліквідації символів комуністичного режиму в Донецьку і в Донецькій області.

Марія Олійник,

член Громадської ради

при обласній державній адміністрації,
голова обласної організації Конгресу українських націоналістів,
Донецьк

До 70-річчя УПА видадуть календар

У Рівному розпочато мистецько-історичний проєкт „12 історій про УПА“, присвячений 70-й річниці створення Української Повстанської Армії. Її перші загопи „УПА-Поліська Січ“ у 1942 році з'явилися саме на Рівненщині.

Написати свою історію, присвячену цій темі, у віршах або прозі організатори проєкту запросили також молодь – студентів та школярів. „Сьогодні найважливішою для молоді є наша пам'ять про конкретні події, почуті від друзів та знайомих, які мали рідних в УПА“, – вважає заступник міського голо-

ви Галина Кульчицька.

Надихнути авторів на творчість мають 12 живописних сюжетів, виконаних місцевим художником на теми УПА. Найкращі розповіді до цих картин та фотографії самих картини будуть надруковані у настінному календарі, який планують видати до 14 жовтня, коли офіційно відзначатимуть 70-річчя УПА.

Анна Ступчук,

студентка Національного університету „Острозька академія“, Рівне

Надійшли святкові вітання

У Великодні дні до редакції „Свободи“ надійшли численні вітання від читачів, дописувачів, приятелів тижневика. Вітальні листи і картки надіслали з України Міністер закордонних справ Костянтин Грищенко, о. Василь Пишний з Дніпропетровської області, о. Ігнатій Волошенко з Донецька, Марта Осадца зі Львова, Олена Ганцяк-Каськів, голови обласних об'єднань „Просвіта“ Володимир Семистяга з Луганська і Олег Ткаченко з Запоріжжя, Черкаський обласний центр соціально-психологічної реабілітації дітей, Фідель, Оксана і Дарина Сухоноси з Дніпро-

петровська, Володимир Грабовський з родиною з Дрогобича, а також з Торонто – Марія і Євген Рипани, голова видавництва „Літопис УПА“ Мирон Луцак та адміністратор Микола Кулик, з Аргентини – голова Українського культурного товариства „Просвіта“ Роман Назарик і секретар Наталія Гоцалюк, ряд інших. А Петро Матула з Вашингтону надіслав побажання: „Українці! Рятуйте себе, бо нас знову нищать. Принципово говорімо українською мовою! Будьмо взаємно доброзичливі!“.

Редакція щиро дякує усім за вітання і побажання добробуту.

Пам'ять про...

(Закінчення зі стор. 6)

рідних землях) з рідного гнізда, забороняли забирати такі речі, як вишиванки, молитовники, писані кирилицею, ікони чи друковане рідне слово. А везли нас у незнану тоді чужину як злочинців, як бандитів, в худоб'ячих вагонах. Багато, багато днів везли нас в незнану чужину.

Нині знаю, що подібне робила радянська влада в Україні та і в цілому Радянському Союзі, коли без слідства і суду карала і вивозила в жорстокий спосіб невинних людей до Сибіру.

Поляки чинили це тому, щоб нас асимілювати, тому на поселеннях в одному селі залишали по одній-дві родини. Щоб ми не творили групи, яка спілкується між собою рідною мовою. Там, де нас поселили, не було наших шкіл, де б можна було вивчати рідну українську мову, не було святинь – церков, не було священників... Багато греко-католицьких душпастирів відігнали від своїх громад. Єдиним священником, який не покинув своїх вірних, був блаженної пам'яті о. Ріпецький, за якого душу всім нам, лемкам, в подяці треба молитися.

Всетаки наші люди зустрічалися і бесідували „по-своmu“, бодай не польською мовою. Літературну знали лише одиниці, бо в довоєнній Польщі шкіл з українською мовою також було мало, а свідомих людей ще перед війною діюча тоді влада вилувляла і вивозила до концтабору в Березі Картузькій, а тих, кому пощастило

уникнути ув'язнення, вже під час акції „Вісла“ нова польська влада кидала в концтабор у Явожно. Там страждали також священники – як греко-католицькі, так і православні. Майже 400 наших людей там загинуло, до останнього миті життя тримаючись за своє – за рідну мову, рідну пісню, рідну віру.

Таке тривало до 1956 року. Щойно від 7 квітня 1956 року перестав діяти закон „Lex Grabski“, прийнятий 1 жовтня 1924 року, тобто ще в санаційній Польщі. Запанувала маленька відлига. Влада дозволила нашим людям трішечки промовити офіційно рідним словом, виникло Українське Суспільно-Культурне Товариство (УСКТ). Виникли різні гуртки, в яких можна було збиратися нашим людям. Люди гуртувалися, зустрічалися, співали, тішилися...

Знову народилася надія, що повернемось на своє, рідне. Вже починали виходити з підпілля наші священники і за згодою польських церковних влад в декотрих костелах могли надавати священничу обслугу українцям їхньою рідною мовою і в рідному обряді. Але не обійшлося без того, щоб деяким полякам це не подобалося: мовляв, віра в Бога в нас така сама, навіщо витрачати гроші на те, щоб їхати до міста на свою Святу Літургію, коли в селі правиться Служба Божа зрозумілою для всіх польською мовою. А були і такі ксьондзи польські, які після латинської Служби Божої дозволяли нашим людям „поспівати“ церковних пісень „по-своmu“, тобто українським діалектом рідного Надсяння чи Лемківщини.

Деякі повірили в добру інтенцію тих ксьондзів і не їхали на свою Літургію. І з таких наших людей більшість скоро сполячилася.

В 1947 році акція „Вісла“ викинула нас, майже 150 тис. осіб, з рідних земель на так звані „ziemie odzyskane“, тобто повернуті Польщі землі опісля закінчення Другої світової війни, щоб нас асимілювати. Нині бачимо, що це полякам вдалося. Більшість заляканих або малосвідомих українців асимілювалася і, на жаль, цей процес триває.

Коли почав виходити в Польщі україномовний тижневик „Наше Слово“, – Боже, як тішилися наші люди з цієї газети! Як тішилися з першого післявоєнного маленького календаря! В „Нашому Слові“ була „Дитяча сторінка“, яка з часом прийняла назву „Світанок“. Під тим заголовком виходить по нинішній день. Також одна сторінка присвячена лемкам, які присилають свої статті на лемківських говірок. В перших примірниках газети найбільше дописів було про повернення на рідні землі. Щоправда, всі часописи були цензуровані, але всетаки повинен сказати, що в „Нашому Слові“ було більше свободи відносно національного відродження, ніж в українськомовних газетах в Україні.

Знаю, що багато наших людей передплачувало варшавське „Наше Слово“ своїм рідним в Україні. Робив це також мій тато. Можу це сказати, бо мій тато мав в Україні трьох братів і сестру, з якими листувався. Вже у 1960-их роках вони приїздили до нас у гості. Коли мав приїхати перший

раз до нас з України татів брат Михайло, то попередньо в листі запитав тата, що має привезти у подарунок. Тато написав йому – привези для мого сина української буквар. І стрийко (бо так ми звали брата мого тата) привіз. Боже, як я тішився з того букваря!

Від 1956 року тішить українське населення Польщі „Український Календар“ – книжкове видання, в якому, крім соціалістичної пропаганди, вміщувалися спогади про наше минуле, нашу історію, культуру і традицію. Всюди там, де жило наше населення, були творені ансамблі і хори. Поставали можливості навчання української мови всюди, де були відповідні люди (вчителі), які могли це робити, і свідомі батьки, які охоче посилали своїх дітей.

В тому ж 1956 році почали діяти в Польщі загальноосвітні ліцеї, в яких дітей почали вчити української мови та історії: один – в північній, другий – в західній Польщі. Завдяки їм зростала наша інтелігенція, поставали з неї майбутні вчителі і священники.

Нині, коли є вільними і Польща, і Україна, звертаюся до усіх наших людей: пам'ятаймо нашу історію, передаваймо її новим поколінням, нашим синам і внукам.

10 вересня кожного року всі небаїдуші до рідних коренів з'їзджаються до Явожна, стають під монументом зі своїми священниками помолитися за душі невинних жертв війни і повоєнних нещастя.

Явожно, Польща



СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нові члени УНСоюзу



Амелія та Ерік Річарди, діти Тані та д-ра Скота Річардів, з Френклін-Парку, Пенсильванія, – нові члени 172-го Відділу УНСоюзу. Своїх внуків забезпечили бабуся Галя та дідусь Євген Мандзії.



Тимко Гевко та Андрійко Гевко, сини Ліси і Марка Гевків, з Ен-Арбору, Мишиген, – нові члени 174-го Відділу УНСоюзу. Своїх внуків забезпечили бабуся Наталія та дідусь Любомир Гевки.



Іруся Симсон, доня Анети Гевко-Симсон і д-ра Михайла Симсона, з Ріджфілду, Конектикат, – нова членка 174-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуся Наталія та дідусь Любомир Гевки.



Is Your Child Or Grandchild A UNA Member?

Endowment at Age 18*

- Issued to persons between the ages of 0-10
- Minimum policy size is \$5,000
- Premium payable until age 18
- No policy fee
- Full face amount paid at death or on maturity date at age 18
- Life insurance plan and systematic savings combined
- IRS: interest is taxable during accumulation period

*Not available in all states.

20 Year Endowment*

- Issued to persons between the ages of 0-80
- For ages 0-60: minimum policy is \$5,000
- For ages 61-80: premium of \$200 or more is required
- Premiums are payable for 20 years
- No policy fee
- Full face amount paid at death or on maturity date at the end of 20th year
- Life insurance plan and systematic savings combined
- IRS: interest is taxable during accumulation period

*Not available in all states.



2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054
Tel: 800-253-9862 Fax: 973-292-0900
Sales – 888-538-2833 ext 3055
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation



Користуйтеся електронним архівом „Свободи“ на веб-сторінці

www.svoboda-news.com

Добре відзвітувала Кредитова кооператива СУМ

Володимир Козицький

ЙОНКЕРС, Нью-Йорк. – Загальні 48-мі річні збори Кредитової кооперативи Співки Української Молоді відбулися 17 березня. Збори відкрив президент кооперативи Володимир Козицький, який привітав Владика Павла Хомницького та Василя Лостена, о. пароха Кирила з дружиною, представників уряду України і сусідні кредитові кооперативи. Ведення зборів він передав голові Ради директорів Андрієві Горбачевському.

А. Горбачевський попросив секретаря Любомира Щура зачитати список 24 померлих членів. Присутні встали та вшанували їх пам'ять хвилиною мовчання.

Далі А. Горбачевський попросив Владика П. Хомницького почати збори молитвою.

Першим звітував про загальний стан кредитівки В. Козицький. Він вказав, що активи зросли на 12 млн. дол. і на кінець 2011 року досягли 257 млн. дол., резервний фонд збільшився до 39 млн. дол. Чистий зиск досягнув 1.5 млн. дол.

Скарбник-управитель Ігор Макаренко проаналізував стан та перспективи кредитівки.

За Кредитову комісію звітував її голова Мирон Дашко. Комісія виділила 175 позичок на суму 27 млн. дол.

Від Контрольної комісії звітував голова Іван Оліярчик. Він вніс пропозицію схвалити звіти, яку присутні одногосно прийняли.

З привітаннями виступили Владика П. Хомницький, перший заступник Постійного представника України при ООН Євген Цимбалюк, який

зачитав листа від Посла Юрія Сергеева, голова Ради директорів Централі українських кооператив Америки Богдан Курчак, який одночасно привітав учасників зборів від Світової Кооперативної Ради та Кредитової кооперативи „Самопоміч“ Нью-Йорку. Промовляючи також від Української Національної Федеральної кредитівки Всеволод Саленко, від Кредитової кооперативи „Самопоміч“ Нью-Джерсі – голова дирекції д-р Костянтин Ваньо.

Цього року закінчили свою каденцію А. Горбачевський, Андрій Бурчак та Ярослав Кіцюк, а в Кредитовій комісії – М. Дашко. Номінаційна комісія у складі І. Оліярчика, Лідії Яцевич та Ігоря Шевчука запропонувала перевибрати уступаючих членів дирекції та Кредитової комісії. Запропонований список кандидатів був прийнятий одногосно.

В. Козицький попросив Владика В. Лостена до кінцевої молитви та посвячення трапези.

На першому засіданні Дирекція Кредитової кооперативи СУМ розподілила обов'язки: головою став А. Горбачевський, першим заступником – Стефан Шульган, другим заступником – Стефан Капігула, скарбником-управителем – І. Макаренко, секретарем – Любомир Щур, членами – А. Бурчак, І. Оліярчик, Ярослав Кіцюк-молодший та Роман Козицький.

Кредитова комісія: голова – М. Дашко, члени – Петро Барна, д-р Василь Коцур, Ярослав Гац і Петро Муль.

Контрольна комісія: І. Оліярчик, члени – Леся Щур та Тиміш Ганкевич.

Збори „Самопоміч“ в Нью-Йорку засвідчили її успішність



Президія зборів (зліва): Посол Юрій Сергеев, Владика Василь Лостен, Владика Павло Хомницький, Андрій Юзенів, Богдан Курчак, Стефан Качарай, Катерина Попович, Богдан Савицький, Ірена Чабан.

НЬЮ-ЙОРК. – 18 березня відбулися 61-ші річні загальні збори Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч“ в Нью-Йорку, які відкрив голова Ради директорів Стефан Качарай. Єпископ Стемфордської єпархії Української Католицької Церкви Павло Хомницький провів молитву і благословив зібрання. Для дальшого ведення програмою С. Качарай запросив президента кредитівки Богдана Курчака.

Хвилиною мовчання вшанували

пам'ять членів кредитівки, які відійшли у вічність.

Секретар Ради директорів Андрій Юзенів прочитав протокол попередніх зборів.

Президент Б. Курчак представив звіт роботи управи і дирекції за 2011 рік. Він відзначив, що, незважаючи на складні і конкурентні обставини та тривожний стан американської економіки, спричинений гль

(Закінчення на стор. 17)



УНСоюз оголошує приділ стипендій та нагород студіюючій молоді на академічний рік 2012-2013

Кандидати на стипендії або нагороди мусять:

- Бути активними членами УНСоюзу принайменше два роки до 1-го червня 2012 року
- Під час останніх двох років, мати полісу принайменшої вартості \$5,000 (не включає поліс Термінового страхування)
- Бути прийняті на студії до університету в США або в Канаді

Аплікація на стипендію або нагороду від УНСоюзу мусить бути вислана до 1-го червня 2012 року.

За точними інформаціями телефонуйте до Головної канцелярії УНСоюзу або відвідайте сторінку „Наші Пільги“ на інтернетні мережі УНСоюзу:

www.UkrainianNationalAssociation.org

UNA, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
800-253-9862



НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
В АМЕРИЦІ
ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ
ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ



запрошують на доповідь

Зенка Стахова

US Army Corps of Engineers
Director of Strategic Planning and Operations

**„Екологічна політика, гльобальне
потепління і національна безпека“**

В суботу, 5 травня 2012 року

о 5-ій годині по пол.

в будинку НТШ

63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)

New York, NY 10003



Квитки: \$10
Замовляйте онлайн:
www.ukrainianmuseum.org
www.kinofestNYC.com

3–6 ТРАВНЯ
2012 р.



Четвер, 3 травня, 7:30 веч. (УМ)
Крос (Cross Country, 2011; рос, англ підписи) і Дощ (The Rain, 2007; укр, англ підписи) представить кінорежисер Марина Врода (Україна). Зустріч з іншими кінорежисерами з України і Німеччини. Приняття після програми.

П'ятниця, 4 травня, 7:30 веч. (АФА)
Другий Челсі: Історія з Донецьку (The Other Chelsea, 2010, рос/англ); режисер Яків Проїс (Німеччина). *Прем'єра*

Субота, 5 травня, 2:00 по пол. (АФА)
Жінка з п'ятьма слонами (The Woman with the 5 Elephants, 2009; нім/рос, англ підписи).

Субота, 5 травня, 5:00 по пол. (АФА)
Пострадянські короткометражні фільми (10); різні мови.

Субота, 5 травня, 8:00 веч. (АФА)
Земля Забуття (Land of Oblivion, 2011; укр/рос, англ підписи) *Прем'єра*

Неділя, 6 травня, 2:00 по пол. (УМ)
Україно, Goodbye! (Goodbye, Ukraine!) 7 короткометражні фільми. Володимир Тихий (Україна). *Прем'єра*

Неділя, 6 травня, 5:00 по пол. (УМ)
Той хто пройшов крізь вогонь (Firecrosser, 2011; укр/рос/англ, англ підписи). Фільм представить продюсер Олег Валуйсков (Україна). *Прем'єра*



Український Музей (УМ)
222 East 6th Street • 212.228.0110
www.ukrainianmuseum.org

Anthology Film Archives (АФА)
32 Second Avenue • 212.505.5181
www.anthologyfilmarchives.org



The Ukrainian Museum's film series is supported, in part, by public funds from the New York City Department of Cultural Affairs in partnership with the City Council.

SCOPE TRAVEL INC.

2012 TOURS TO UKRAINE



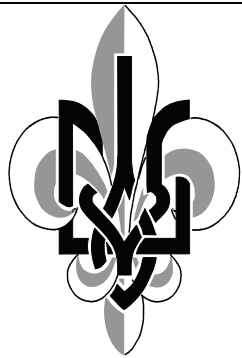
TWO CAPITALS

9 Day All Inclusive Tour tw from **\$2290**
via Lufthansa or LOT from Newark
Kyiv, Lviv - the two "capitals" of E. & W. Ukraine.
The leisurely pace of this tour permits for stays with friends,
with extensions to Budapest, Vienna or Munich optional.
Departures: **May 16, Jul 11, Aug 1, Sep 19**



MINI UKRAINE

12 Day All Inclusive Tour tw from **\$2790**
via Lufthansa or LOT from Newark
Kyiv, Lviv, Yaremche and Kamianets Podilsky
The two "capitals" of Ukraine, plus a three day bus tour to
the Carpathian Mountains and Bukovyna with stops in Iv
Frankivsk, Bukovel, Kolomyja, Chernivtsi, Zarvanytsia.
Departures: **May 16, Jul 11, Aug 1, Sep 19**



ПЛАСТ ЮМПЗ
Centennial Tours
All Welcome!!!

Air/land rates only - tax not incl. -
details on Scope web site All tours
are open to non-PLAST members.

TOUR A Aug 16-25 \$1990
10 Days Lviv

Координатор транспортів Scope Travel
пл сен Петро Ставничий

TOUR B Aug 13-25 \$2290
12 Days Kyiv + Lviv

Провідник пл сен Марійка Гельбіг

TOUR C Aug 13-25 \$2690
12 Days Kyiv, Lviv, Yaremche, K Podilsky

Sokol, Kolomyja, Zarvanytsia
Провідник пл сен Марійка Гельбіг

LETOM SKOVA Aug 8 - 25 \$3000
17 Days Kyiv, Kaniv, Iv. Frankivsk, Tatariv, Bukovel

Kolomyja, Chernivtsi, Kamianets Podilsky,
Kryshchalevi Pechery, Zarvanytsia, Lviv

Комендант ст пл Александер Колос
Опiкун пл сен Христина Храплива.

Scope Travel Inc 101 S. Centre St. S. Orange, NJ 07079
Phone 973 378 8998 Toll Free 877 357 0436
www.scopetravel.com cell 201 463 4656 scope@scopetravel.com

Відбувся баль інженерів у Філадельфії



Дебютантки та ескорти (зліва): Наталка Міджак і Адріян Долинай, Віра Пенкальська і Борис Хабурський, Вікторія Шуст і Лука Захарчук, Софія Фаріон і Олекса Рибчук, Ніна Кернз і Гриць Гудзяк, Марія Плешкевич і Максим Прибила, Катруся Васьків і Зенко Смит, Меляся Клюфас і Максим Зварич. (Фото „С&С Photographers“)

Петро Гевка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 4 лютого у бальній залі готелю „Радісон“ відбувся традиційний – вже 58-ий – баль Філадельфійського відділу Товариства українських інженерів Америки (ТУІА).

Баль складався з коктейлю, презентації дебютанток, бенкету і танцювальної забави за участі оркестри „Ворони“.

Д-р Петро Гевка, голова Відділу ТУІА, відкриваючи імпрезу, привітав присутніх гостей та представив конферансьє Таїсу Гевку і Марка Чуму.

Відтак почалася презентація дебютанток і їхніх ескортів, яких представили конферансьє. Ними були (в дужках подано ескорта): Катруся-Анна Васьків (Зенко Смит), Ніна-Вікторія Кернз (Гриць Гудзяк), Меляся-Марія Клюфас (Максим Зварич), Наталка-Анна Міджак (Адріян Долинай), Віра-Богданна Пенкальська (Борис Хабурський), Марія Плешкевич (Максим Прибила), Софія-Соломія Фаріон (Олекса Рибчук) та Вікторія-Алекса Шуст (Лука Захарчук).

Д-р П. Гевка привітав кож-

(Закінчення на стор. 17)

VISA® HOLODOMOR CREDIT CARD



WITH EVERY SINGLE SWIPE

ENJOY HELPING THE CAUSE*

*With VISA® Holodomor Credit Card you can contribute to the construction of the Memorial dedicated to the victims of Ukraine's Genocide of 1932-1933 in Washington, D.C., at no extra cost to you. Subject to credit approval. Contributions are based on purchases only, cash advances and balance transfers not eligible. Additional limitations, terms and conditions apply. You will be given further information when you apply. For additional information, call: **1-866-859-5848** or see website or [facebook.com/UkrNatFCU](https://www.facebook.com/UkrNatFCU). VISA® Holodomor Credit Card is a result of partnership between Ukrainian National Federal Credit Union and the U.S. Committee for Ukrainian Holodomor-Genocide Awareness 1932-33.

Ukrainian
National
FCU.org

VISA

1-866-859-5848

APPLICATIONS ACCEPTED IN ALL BRANCHES



ЖИТТЯ ГРОМАДИ

У Випані представили книгу про лемків



Учасники зустрічі (зліва): Стефан Косцьолек, Теодор Пиз, Микола Хома, Стефан Гованський, Тарас Гунчак, Марія Дупляк, Алла Куцевич, Василь Гаргай, Зенон Галькович. (Фото: Левко Хмельковський)

Левко Хмельковський

Фундація дослідження Лемківщини. „Zakerzonnia. Ethnic Cleansing of the Ukrainian Minority in Poland. 1944-1947“. Упорядник і редактор Тарас Гунчак. Кліфтон, Нью-Джерсі. „Компютопрінт“. 2012. 288 стор.

ВИПАНІ, Нью-Джерсі. – В Українському американському культурному центрі Нью-Джерсі 25 березня Організація оборони Лемківщини (ООЛ) в Америці та Фундація дослідження Лемківщини (ФДЛ) провели презентацію книги „Zakerzonnia. Ethnic Cleansing of the Ukrainian Minority in Poland. 1944-1947“. Книга стала першим виданням англійською мовою про етнічну чистку проти лемків у 1944-1947 роках. Видання присвячене 65-й річниці антиукраїнської акції „Вісла“. Книгу впорядкував і відредагував професор-емерит Ратгерського університету Тарас Гунчак.

Презентацію відкрив голова Крайової управи ООЛ Зенон Галькович, який з подякою відзначив велику і складну працю Т. Гунчака, завдяки якому вдалося здійснити важливий проект, метою котрого є поширення в американському суспільстві і у світі інформації про трагедію лемків.

У 1945-1946 роках польське військо за участі вояків НКВД СРСР (акцію очолив комісар державної безпеки, заступник командувача Першим Білоруським фронтом Іван Серов) виселило більшість лемків до Української РСР, а у квітні 1947 року вивезло решту їх на західні землі Польщі. Про це розповіли у книзі Т. Гунчак, Роман Дрозд, Тімоті Снайдер, Євген Місило, Діана Гованська-Рейлі, Микола Дупляк. Переклали статті англійською мовою Євген Ладна, Володимир Грицик і Тарас Шмайгер. Мовну консультацію надала Тамара Корне-

лісон, а видання здійснила Марія Дупляк.

У книзі вміщено перелік географічних назв українською і польською мовами, мапу Польщі з зазначенням лемківських земель, добірки документів щодо акції „Вісла“, а також світлини уцілілих лемківських церков.

Під час презентації Т. Гунчак зазначив, що нова книга є документом про життя частини українського народу і підкреслив, що лемки, на відміну від багатьох національних меншин, не асимілювалися, не втратили своєї української ідентичності. Це явище Т. Гунчак назвав справжнім дивом, яке сталося завдяки тому, що в душах лемків завжди жила Україна. Він також відзначив велику допомогу у здійсненні проекту Миколи Дармохвала і М. Дупляк.

На презентації було висловлено пропозицію видати мапу з зазначенням лемківських поселень, яка мала б попит серед лемківської молоді в Америці.

Окрасою зустрічі став виступ солістки-бандуристки Алли Куцевич, яка виконала поетично-музичну композицію з залученням народних дум, а потім співала лемківських пісень на велике вдовolenня присутніх.

Т. Гунчак підписав книжки, придбані учасниками презентації. Їм було також запропоновано документальний фільм „Вогонь і зброя“ – про діяльність Української Повстанської Армії на Закерзонні.

Голова ФДЛ Стефан Гованський з подякою оголосив про закінчення зустрічі

Книгу „Zakerzonnia“ можна придбати поштою за 30 дол. (з пересиланням), виславши чек для ODLWU на адресу: ODLWU (Book), P. O. Box 7, Clifton, NJ 07015. Можна також звернутися до організаційного референта Василя Гаргая на тел.: (973) 772-3344.

Академічним вечором вшановано Ярослава Стецька

МЮНХЕН. – 31 березня в Українському Вільному Університеті відбувся академічний вечір, присвячений 100-літтю від дня народження Ярослава Стецька.

Вечір відкрив ректор УВУ, проф. д-р Ярослава Мельник. Привітавши учасників конференції, а також гостей з різних країн Євросоюзу, України, Канади та США, вона наголосила на важливості збереження пам'яті про особистості, які відіграли визначну роль в історії українського народу.

Програму академічного вечора склали п'ять доповідей, у яких висвітлено різні аспекти діяльності Я. Стецька. Першу – „Життєвий шлях Ярослава Стецька“ виголосив канцлер УВУ, проф. Микола Шафовал, директор Інституту німецько-українських взаємин, автор монографії про Я. Стецька (вийшла еспанською мовою в 1988 році), який наголосив на потребі осмислення всіх періодів новітньої української історії, у тому числі на необхідності написання наукових біографій визначних постатей новітніх визвольних змагань.

Другу доповідь – „Ідейний шлях Ярослава Стецька“ виголосив Андрій Гайдамаха, колишній голова Проводу ОУН, відомий публіцист і дослідник ідеологічних питань українського націоналізму. А. Гайдамаха охарактеризував ідейні погляди Я. Стецька на основі його неопублікованих праць. Доповідач також поділився спогадами про Я. Стецька, з яким йому пощастило співпрацювати.

З доповіддю „Міжнародна діяльність Ярослава Стецька“ виступив Стефан Романів, голова ОУН і Генеральний секретар Світового Конгресу Українців. Він зосередив увагу на двох паралельних аспектах міжнародної діяльності Я. Стецька: на ідейному підґрунті його діяльності й на конкретних політичних заходах. Таким чином, слухачі змогли отримати реальне уявлення про діяльність Антибільшовицького блоку народів (АБН), Світової актикомуністичної ліги (ВАКЛ) та Європейської ради свободи (ЕРС).

Відтак голова Головної управи Ліги українців Канади Олег Романишин торкнувся теми „Ярослав Стецько та суспільно-громадський сектор“, представивши шлях створення „Світового українського визвольного фронту“ та діяльність, яку розгорнули громадські, жіночі, молодіжні та наукові установи, що входили до цієї організації.

Останнім на симпозіумі виступив Аскольд Лозинський, голова Світової конференції українських державницьких організацій (СКУДО), колишній президент Українського Конгресового Комітету Америки та колишній президент СКУ. У його доповіді на тему „Ярослав Стецько у радянській публіцистиці“ прозвучала емоційна характеристика Я. Стецька та його політичного оточення, підготована на основі вибраних радянських статей, карикатур і поезій, які відзначалися негативним, викривленим висвітленням діяльності і постаті Я. Стецька.

На завершення вечора проф. Я. Мельник, відзначивши успішну роботу конференції, присвяченої пам'яті Я. Стецька, наголосила на тому, що УВУ завжди відкритий для наукової співпраці та представлення на його форумі важливих політичних й історичних питань.

Пресове бюро Українського Вільного Університету

Ольга Ільків: „Для України треба жити“

Наталія Поважнюк

МОНРЕАЛЬ. – 26 лютого року велика українська громада відзначила Свято Героїнь – в пам'ять про повстання політичних в'язнів у таборі Кінгіру, коли кривавий сталінський режим послав проти беззбройних жінок танки. Свято Героїнь стало логічним продовженням благодійного вечора вшанування героїв-націоналістів „Червона Калина“, що відбувся 20 жовтня 2011 року в будинку Українського національного об'єднання.

Фонди, зібрані тоді, були розподілені між українськими вете-

ранами визвольних змагань, серед яких була й Ольга Ільків, колишня зв'язкова Головного Командира Української Повстанської Армії Романа Шухевича. В знак подяки за допомогу вона подарувала українській громаді провінції Квебек книгу під назвою „У тенетах двох закриток“. Ця книга й надихнула мене на спеціальну розмову з визначною українкою.

– Якої Ви думки про сучасну молодь?

– Різна зараз молодь є. Одні мають віру і мужність бути націоналістами, а є такі, що лише задо-

вольняють свої матеріальні потреби. Але ж націоналізм – то голос нації, найвища форма патріотизму. Найкраща частина нашої молоді – то запорука свободи і незалежності України... Наша багата земля у багатьох сусідів викликає заздрість, а заздрість – то шлях до ненависти, підлості, підступів... Підлість серед своїх багато нам біди принесла. 20 років самотійності, а й досі нема почуття розради... Але найгірші – „ніякі“. Бо навіть у „червоних“ була ідея. В українців теж є вічні ідеї. А ці „ніякі“ не мають нічого, торгують честю, гідністю, народом.

– Як Вам вдалось пережити ув'язнення в ізольованій камері?

– Я дуже вірю в Бога. Я віддала себе і своїх дітей під опіку Божої Матері, і гаряча молитва до неї спасла мене і моїх дітей.

Віра – велика справа. Ніхто нас не переможе, якщо у нас є віра. Хто вірить – він щасливий. Такі люди довго живуть та світі повноцінним життям, відчувають усю красу цього світу, мають надхнення творити, цінувати мистецтво. Бо Бог є творцем, і людина в душі прагне бути на Нього подібною. Бездуховність страшніша від пекла, вона не має виходу нікуди.

– Як склалась доля Ваших дітей?

(Закінчення на стор. 17)

Вшанували пам'ять Тараса Шевченка

НОРТ-ПОРТ, Флориди

Віра Боднарук

Громадський комітет вшанував пам'ять Тараса Шевченка святковою програмою 25 березня, на яку прибула численна публіка. При вході до залу було виставлено книжки та художні твори Кобзаря.

Голова комітету Дарія Томашоська привітала гостей та розповіла про ролі Т. Шевченка у пробудженні українського народу.

Об'єднаний хор під керуванням Люби Добровольської-Інгрем, при супроводі на фортепіані Ореста Лазора, виконав „Заповіт“, „Думи мої“, „Учіться, брати мої“ та „Реветя стогне Дніпр широкий“. Вірш „Село“ декламувала маленька Валя Томашоська, тріо Ліда Бойко, Уляна Стадник і Тарас Шкандрій виконали пісню „Садок вишневи коло хати“, Т. Шкандрій заспівав „По діброві вітер віє“, а Галина Король декламувала „Гамалію“.

Надзвичайно цікавою точкою програми була інсценізація поеми

„Наймичка“, ролі якої виконувала Галя Лісничка при співпраці Олі Гронь (диктор), Богдана Боднарюка (Марко-син), Наталки Гончарук (Катерина-невістка), Марії Никитин (бабуся) і Т. Шкандрія (дідусь). Сцена була удекорована, як селянська хата та своїм тлом мала „село“.

У підготованні програми брали участь Клара Шпичка, Рома Гуран, Л. Бойко, Оксана Лев, Г. Лісничка, Д. Томашоська, Євген Томашоський, Віра Боднарук.



Співає Валя Томашоська. (Фото: Віктор Лісничий)

ЗЕЛЕНА ГУРА, Польща

Василь Шляхтич

31 березня у своїй домівці при вулиці Красіцького українці краю, в тому числі й лемки, які вважають себе дітьми великого українського народу, вшанували, як і кожного року, пам'ять Великого Кобзаря – Тараса Шевченка.

Відкрила імпрезу голова Любуського Об'єднання Українців Стефанія Явірницька. Відтак зеленогурський мішаний хор „Калина“ під орудою Марії Гузар „Заповітом“ Т. Шевченка розпочав свій концерт. Коли зазвучало „Як умру, то поховайте...“, всі присутні встали і врочисто слухали.

На переміну були рецитації віршів поета і пісні на його слова.

Молодий талановитий зеленогурський скрипаль Яків Прибитня майстерно виконав в'язанку мелодій з світової клясики, а коли почав грати пісню „Рідна мати моя...“, вся зала почала співати

разом з музикантом.

Доповідь про Т. Шевченка-художника прочитав Степан Семенюк. Він сказав про життя нашого генія багато такого, що було відомо далеко не всім присутнім. Наприклад, те, що прізвище поетового батька було подвійне – Грушівський-Шевченко, і Тарас у дитячі роки носив першу половину прізвища, а згодом – тільки другу.

С. Семенюк коротенько, але дуже цікаво перейшов через увесь життєпис великого поета і зупинився на тому, що спадщина Т. Шевченка-художника нараховує понад 1,000 картин, з чого до нашого часу збереглося 835: акварелі, портрети, графічні твори і гравюри. Свою доповідь С. Семенюк вдало ілюстрував репродукціями картин Т. Шевченка, і вони з вдячністю сприйнялися як своєрідна мистецька виставка.

На цьому Шевченківському святі автор цих рядків відважився прочитати власні вірші, присвячені Т. Шевченкові і стражденній долі українського народу.

В Зеленій Гурі прозвучала музика у виконанні чотирьох хорів

Василь Шляхтич

ЗЕЛЕНА ГУРА, Польща. – Під час Різдвяних свят парафіяни Української греко-католицької церкви Покрови Пресвятої Богородиці мали нагоду насолоджуватися рідними колядами, з якими відвідав церкву камерний хор з Івано-Франківська. 14 січня, після Літургії, хористи з України дали концерт народних пісень і колядок. Коли вони закінчили свій чудовий спів, парафіяни обдарували їх тривалими оплесками.

Парох о.-митрат Юліан Гойняк подякував за прекрасний спів і закликав гостей з України відвідати українців на чужині, нести їм рідне слово і пісню.

Івано-Франківськ і Нова Сіль – міста-побратими, тож гості з України приїхали на запрошення старости Нової Соли, який привіз їх на свята до Зеленої Гури.

15 січня, вже уп'яте, з ініціативи о. Андрія Дудри, пароха Православної церкви під покровом св. Миколая, у залі університету прозвучав хорівий спів коляд для

всієї Любуської землі. Виступили три хори: чоловічий хор Православного братства з міста Горлиць, що на Лемківщині, мішаний хор „Калина“, що діє при зеленогурській управі Об'єднання українців і об'єднання лемків, а також хор Православної молоді з Підляшшя.

Хори співали українські народні і сучасні коляди, колядки і щедрівки. Їх слухали не тільки українці, але також поляки та представники інших національних і етнічних меншин, які проживають на Зеленогурщині.

Серед гостей були православний і римо-католицький владика, священники – православні, римо-католицькі та інших християнських віросповідань, представники влади Зеленої Гури, Любуського воєводства та підприємств, що діють на тій території. Були також голови організацій національних меншин, зокрема Стефанія Яворницька – голова Зеленогурського об'єднання українців у Польщі. З добрим словом вийшов на закінчення хорівого свята о. А. Дудра.



Виступає мішаний хор „Калина“ з Зеленої Гури.

Український спів звучав у Галілеї



Співають Світлана Княжевська і Каріна Шакір. (Фото: Михайло Глаз)

Світлана Глаз

КАРМІЕЛЬ, Ізраїль. – В ізраїльському містечку на північних пагорбах Галілеї уже звикли до вечорів української пісні і поезії, до вечорниць, на яких виступає вокальний ансамбль „Посмішка“, котрим керує колишня киянка Зіна Гуревич. Вона навчає вокалу та прищеплює любов до українського слова, музики і народних традицій не лише дорослим, але й дівчаток та хлопчиків. Юні карміельці ставали переможцями ізраїльських конкурсів молодих виконавців. Українські пісні у їхньому виконанні звучали у телевізійних- та радіопрограмах. 1 квітня окрасою вечора „На хвилях пам'яті“ в одній з найбільших залів став виступ наймолодшої учасниці концерту Каріни Шакір, яка разом з корифеєм ансамблю Світланою Княжевською виконала пісню про скрипалью. Дівчинці ледве дев'ять років, але вона має чудові вокальні здібності, володіє українською мовою, якої навчає її бабуся Лариса Сорокіна. Родина приїхала до Ізраїлю з Черкас в 1997 році і ніколи не забувала, звідки її коріння. Вдома онуки чують українську мову, пісні, знають багато традицій, уміють крашанки фарбувати.

Вишиванки, в яких співав дует,

і оформлення сцени виконала С. Княжевська. Її винахідливості немає меж. Щоразу це нові візерунки, якими прикрашена сцена і які дають нове, притаманне лише даній тематиці, прочитання того, що глядач бачить і чує. У репертуарі С. Княжевської багато українських пісень, але найулюбленіші „Степом, степом“ і „Ой, летіли дикі гуси“. С. Княжевська народилася в Біробіджані, звідти приїхала до Ізраїлю, а на запитання, звідки має любов до української мови та пісень, розповідає про подорожку, яка і на чужині завжди говорила українською мовою. Від неї і навчилася.

Бурхливими оплесками присутні в залі зустріли виконання Петром Воровським пісні київського композитора Ігоря Поклада на слова ерусалимського поета Ігоря Бараха „Кохана“. Партію на роялі виконувала колишня жителька Херсону Вікторія Руцкіна-Вакула, яка є режисером всіх концертів вокального ансамблю. П. Воровський народився на Київщині, за фахом – ресторатор.

Того вечора прозвучали сумні, веселі і ліричні твори, які повернули вже літніх людей у молоді роки, нагадали про міста і села, де вони народилися і жили.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Концерт класичної музики



МОРИСТАВН, Нью-Джерсі. – 3 квітня у залі міського театру відбувся концерт класичної музики у виконанні Лариси Крупи-Слободяник (фортепіано) і Ванди Гловацької (віолончеля). Прозвучали сонати для віолончелі і фортепіано Людвіга ван Бетговена, Клода Дебюсі і Сергія Рахманінова. На фото: Л. Крупа-Слободяник (праворуч) і В. Гловацька під час концерту. (Фото: Левко Хмельковський)

Самодіяльний театр народився в Сіетлі

Володимир Мигович

СИЕТЛ, Вашингтон. – Цікава подія з життя молоді українського християнського центру „Благодать”, де одним з наставників молоді стала богослов, психолог і викладач української мови та літератури Наталя Занюк, вийшла за рамки церковної громади. Вирішено показати інсценізацію на біблійну тему „Від Едему до Голготи”. Виступ вдався на славу.

Молодь взялися за підготування драми „Радуйся, Земле!”. Діяли кілька департаментів – акторський, виготовлення декорацій, пошиття

костюмів, озвучення та інші. Разом працювали на пробах, мили авта, їздили в ліси і на плянтації збирати ягоди і фрукти, продаючи це за символічну ціну, жертвували свої гроші на захоплюючу справу. Навіть виготовили самотужки костюми для 130 артистів.

Задоволені були й батьки, що їхні діти зайнялися доброю справою.

Коли драму показували, зала була повна. Всі 150 хвилин виступу пройшли, як кажуть, на одному диханні і для акторів, і для глядачів. Тепер вашінгтонці готуються до виступів у Канаді.



Сцена з вистави: ізраїльтяни святкують Пасху.

Нова музична серія Олега Чмира

Оля Чмир

МОРИСТАВН, Нью-Джерсі. – 29 квітня цього року заплановано концерт-салон „Музика-Белла” відомого співака і педагога, Заслуженого артиста України Олега Чмира, Люби Щибчик (сопрано) і Ричарда Данкіна (фортепіано). В програмі прозвучать сольові твори та дуети з опер західних та українських композиторів.

Концерт відбудеться в Єпископальній церкві св. Петра (70 Marle Ave., Morristown, NJ 07960).

Засновником та художнім директором цього проекту став О. Чмир. Проект задумано на зразок музичних салонів в старій європейській

традиції, коли друзі, колеги і меценати музикантів збирались разом, щоб насолоджуватися музикою, співом, новими картинами, поезією. Саме на таких вечорах звучали прем'єри композиторів Вольфганга Моцарта, Людвіга Бетговена. Тарас Шевченко за порадою Карла Брюлового теж читав свої твори на таких вечорах.

Концерт відбудеться у Великій залі церкви, яка за стилем і традиціями нагадує середньовічний замок з опер. Концерти стануть серійними, щоб популяризувати українських артистів в американському середовищі.

За інформацією можна звернутися на тел.: (973) 993-8090. Електронна пошта: ola13@aol.

Відбувся концерт „Європа між війнами“

Богдан Марків

НЮ-ЙОРК. – 7 квітня в Українському Інституті Америки відбувся заключний концерт 23-го сезону під мистецьким керівництвом Соломії Івахів, яка продовжує програмову політику своїх попередників в обопільній пропаганді української музики, яку виконують американські ансамблі, представляючи забуті шедеври класики та твори сучасних композиторів.

Концерт мав назву „Європа між війнами“ (йшлося про музику між 1918 і 1939 роками).

Програму почали „Сонатю на дві скрипки“ (1930) Сергія Прокоф'єва, народженого в селі Соснівка на Донеччині. Закінчивши консерваторію в Петербурзі у 1909 році, він пішов новаторським шляхом, чим здобув симпатії музичної молоді. С. Прокоф'єв уславився як автор незвичної музики, а його музичний стиль можна розглядати як результат розвитку світової музики. Він пожадливо засвоював всі здобутки, що існували в європейській професійній і народній музиці. С. Прокоф'єв був вимогливим до себе, тому поряд з творенням нової музики працював над раніше написаними творами, доводячи їх до максимальної досконалості. Композитор від 1922 до 1936 року жив у Франції і, можливо, знав „Сонату для скрипки й чельо“ (1922) Моріса Равеля, бо обидві сонати технічно подібні.

Обидві сонати виконував дов-

голітній концертмайстер Бостонської оркестри і професор Куртіс-інституту Йосиф Сільверштайн.

У сонаті С. Прокоф'єва другу скрипку майстерно виконала С. Івахів, а в сонаті М. Равеля – випускник того ж Інституту – челіст Ефе Бальтасігіль. Вони виказали абсолютне володіння своїми інструментами, бездоганно виконуючи всі скомпліковані технічні моменти.

„Прелюд“ і „Ноктюрн для лівої руки“ Олександра Скрябіна, написаний ще в ХІХ ст., був включений у програми концерту тому, що Гарі Графман від 1979 року не володіє правицею і з того часу концертує з творами, написаними для лівої руки. Це була нагода публіці послухати незнаний твір, збудований на інтервалі кварта з хроматичними альтераціями, де панує гармонічна невизначеність, яка веде до атональності.

Г. Графман також викладає в Куртіс-інституті, і його визначними студентами були Лідія Артимів, Ланг Ланг та інші піаністи.

Коронною точкою програми була „Сюїта для фортепіано і струнних“ Еріха Вольфганга Корнгольда, у виконанні якої брали участь всі згадані артисти. Виконання позначилося майстерністю технічної гри, знаменитим відчуттям стилю та влучним тінюванням поодиноких частин. Захоплена публіка вигукувала „браво“.

Артистичний директор С. Івахів вдало добрала виконавців та їхні музичні програми у її першому сезоні „Музики в Інституті“.

1-ий відділ Організації Оборони Лемківщини в Нью-Йорку



запрошує на відзначення

65-тих роковин
сумнозвісної акції «Вісла»
з переглядом документального фільму

«У сні. І наяву... Пантна»

режисера і постановника фільму
п. Андрія Ротка-м. Торонто, Канада.

Цей захід відбудеться
5-го травня 2012 року о 2-ій год. пополудні
в залі Державницького Фронту за адресою:
136 Second Ave. 2nd Floor, New York, NY 10003

Вхід вільний.

НОВИНИ НАУКИ

БАТУРИН НЕ ПЕРЕСТАЄ ХВИЛЮВАТИ АРХЕОЛОГІВ



Проф. Володимир Мезенцев під час доповіді в НТШ в Нью-Йорку. (Фото: Василь Лопух)

НЮ-ЙОРК. – 11 лютого в лекційній залі Наукового Товариства ім. Шевченка відбулася доповідь відомого українського археолога, професора Понтифікального Інституту середньовічних студій Торонтського університету (Канада) Володимира Мезенцева на тему „Батури-2011: нові археологічні знахідки“.

Відкриваючи програму першого у весняному семестрі лекційного циклу, президент НТШ Америки д-р Орест Попович склав велику подяку усім спонсорам, завдяки матеріальній допомозі яких Батуринський проєкт далі успішно здійснюється для загального добра української науки. Зокрема він наголосив, що головна частка фінансування проєкту, поряд з Програмою дослідження Східної України ім. Ковальських (Канадський Інститут Українських Студій), припадає на НТШ-А, і ці зусилля не були б такими ефективними без систематичних грошових збірок української спільноти, її пожертв, призначених для діяльності НТШ-А.

НТШ-А зараховує звершення Батуринського проєкту до найбільш амбітних своїх починань ще й з огляду на цілковиту байдужість теперішньої української влади до збереження української національної пам'яті, а також з огляду на перекручення новітніми послідовника-

ми царського міністра Валуєва фактів української історії.

Принадно д-р О. Попович нагадав про успішне поповнення меценатської скарбнички НТШ-А грошми для реалізації маєстатичного проєкту ювілейного вшанування пам'яті патрона Товариства, великого кобзаря України Тараса Шевченка, 200-ту річницю від дня народження якого світ відзначатиме у 2014 році. Президент НТШ-А коротко поінформував про програму підготовки до ювілею, розповів про нові видання та інші здобутки Товариства, присвячені Шевченківському святові, щиро подякував усім дотеперішнім і майбутнім жертводавцям.

На початку доповіді проф. В. Мезенцев відзначив, що до складу експедиції у серпні 2011 року були залучені 75 студентів та вчених з університетів і музеїв Чернігова, Києва, Сум, Батурина, Глухова, Мелітополя, Чернівців, а також з канадських міст Торонто та Едмонтону. Минулого літа експедиція продовжувала розпочаті раніше розкопки на території Мазепинської укріпленої резиденції в Гончарівці, поблизу Батурина.

Центральною будовою резиденції є реставрований палац гетьмана Івана Мазепи, який виділяється своєю монументальністю. Бага-

топоверховість, модна західня барокова архітектура, розкішні керамічні прикраси київського взірця висували свого часу палац на передній плян світських споруд козацької держави. Територія резиденції охоронялася спеціальними відділами козацького сердюцького війська, зразки уніформованого вбрання якого лектор показував на екрані.

Дуже важливим є те, що на цій базі діє у Батурині Національний історико-культурний заповідник, який стає дедалі більш популярним у туристів з України та з-поза її меж. Тільки минулого року його музеї та архітектурні пам'ятки оглянуло 170 тис. туристів. Значення цього музею важко переоцінити, адже під час його огляду та екскурсій відбувається своєрідна просвіта відвідувачів, і це допомагає долати стереотипи, що брали початок з викривлених сторінок історії України.

Проф. В. Мезенцев демонстрував також гіпотетичну комп'ютерну просторову реконструкцію, яку він здійснив разом з Сергієм Дмитрієнком. На території комплексу у первісному вигляді відтворено окремі компоненти забудови: палацова домова церква, гетьманський палац, поварня, криниця, покоєва хата (гостьовий будиночок). Поблизу цього будиночку і велася влітку 2011 року головні розкопки.

Будиночок – це дерев'яна зрубна споруда з того типу жител, стіни яких тинькувалися і систематично білилися. Як і попереднього року, навколо знайдено багато уламків керамічних теракотових і глазурованих кольорових кахлів. З таких кахлів збиралися печі для опалювання внутрішніх покоїв; зразки реставрацій зовнішнього вигляду таких печей вражають вишуканим орнаментуванням їхньої поверхні.

За словами проф. В. Мезенцева, спеціалісти відзначають високий художній і технічний рівень геральдичних плит, розеток і пічних кахлів палацу на Гончарівці і вважають, що їх виготовили найкращі керамісти-

кахлярі Гетьманщини, яких І. Мазепа запросив до Батурина. На думку дослідників, гетьман сам замовляв декори керамічних облицювальних матеріалів, інші оздобы для свого палацу, що свідчило про панівні в його оточенні витончені мистецькі смаки.

Знайдено також рештки коштовного столового посуду, зокрема уламки келихів з богемського скла, завезених з Сілезії. Доповідач демонстрував світліни поверхні скла, на якому чітко проступають обриси краєвидів, якими цей коштовний посуд прикрашався (фактура скла дозволяла гравірування).

Окрему цінність серед знайдених експонатів складають монети. Серед них – срібна монета, викарбувана в XVII-XVIII ст. на території шведської Лівонії, чотири срібні та мідні польсько-литовські монети, одна російська срібна монета. Крім того, знайдено вісім теракотових та глазурованих керамічних козацьких люлок для палення тютюну.

Проф. В. Мезенцев розповів також про знайдені під час розкопок уламки плит та кахлів, на яких, правдоподібно, можна бачити фрагменти родового герба та монограму гетьмана І. Мазепи. Найбільш імовірно, що це уламки оздоб, які вінчали портали вхідної брами та дверей палацу. Остаточне ототожнення родового гетьманського герба стане важливим відкриттям у мазепознавстві. „Вирішальне слово буде тут за геральдистами, бо ми є тільки виконавцями розкопок, тобто лише археологами“, – так скромно визначає свою роль у здійсненні Батуринського проєкту проф. В. Мезенцев.

Під час відповіді на численні запитання присутніх йшлося зокрема і про велику побожність І. Мазепи, його широку меценатську діяльність. За рахунок особистих фондів гетьмана за його життя збудовано 43 мурованих і дерев'яних монументальних споруди, у переважній більшості – величних храмів, частина яких збереглася і до наших днів.

Пресова група НТШ-А

Британський експерт – про українсько-російські стосунки

Микола Сорока

ЕДМОНТОН. – 9 березня в Альбертському університеті відбулася 46-та Шевченківська лекція. Спів організатори цього престижного заходу, Канадський інститут українських студій та Клуб українських професіоналів і підприємців Едмонтону, мали нагоду запросити знаного промовця зі Сполученого Королівства Джеймса Шера з доповіддю „Україна і російське питання“. Провідний експерт Російсько-євразійської програми Королівського інституту міжнародних взаємин у Лондоні прибув до Едмонтону з Отави, де 7-8 березня брав участь у міжнародній конференції „Україна на перехресті“.

У своїй ґрунтовній доповіді Дж. Шер проаналізував російський чинник у нинішній історичній і політичній ситуації в Україні. Говорячи про спадщину Київської Русі, з якої росіяни виводять свою сконструйовану в XVIII ст. імперську традицію, він відзначив її фундаментальну незмінність, хоча окре-

мі аспекти російсько-українських стосунків могли змінитися з часу проголошення Україною незалежності 1991 року. Він вказав, зокрема, на складне питання ідентичності, яке залишається в центрі постійної напруги між двома націями.

Цитуючи недавню статтю Володимира Путіна про національне питання в Росії, Дж. Шер згадав його концепцію особливої російської цивілізації з російською нацією як основоположною, що завжди прикривало й виправдовувало імперську експансію в сусідні регіони.

Дж. Шер не побачив особливих змін у ставленні Росії до України з часу розпаду СРСР. Одужуючи від того, що В. Путін назвав „найбільшою геополітичною катастрофою ХХ століття“, нинішнє російське керівництво шукає шляхів відновлення колишньої „сфери впливів“ Москви та славного минулого російської імперської держави. Недавня війна з Грузією, територіальна провокація біля Тузли, використання енергетики в політич-

них цілях та спроби перешкодити європейським прагненням України – все це вказує на справжні наміри Росії щодо України.

Росія, звичайно, почувается загроженою через втрату статусу наддержави, – наголосив Дж. Шер. Але ця загроза торкається насамперед її імперської спадщини, ідентичності та зростаючої авторитарної політичної культури. Антизахідництво й традиційні радянські гасла В. Путіна знаходять підтримку серед багатьох росіян, і це дозволяє йому реалізовувати теперішні політичні цілі, коли Європа та інші європейські країни зайняті власними економічними й політичними проблемами.

Дж. Шер заявив, що збереження незалежної України та підтримка її громадянського суспільства й культурних інституцій є в найкращих інтересах євроатлантичних демократій. Він наголосив, що суверенітет України має поважатися згідно з міжнародними законами.

(Закінчення на стор. 17)



Джеймс Шер доповідає на Шевченківській лекції в Едмонтоні.

Д-р Л. Романків вибраний до Залі славних винахідників

Нестор В. Шуст

ФАЙРЛАВН, Огайо. – За повідомленням „National Inventors Hall of Fame“ (Зал слави винахідників), д-р Любомир Романків та дев'ять інших дослідників були вибрані новими членами Залі славних винахідників. Д-р Л. Романків разом з своїм співробітником винайшов пристрій для записування, відчитування і збереження інформації на твердих дисках, які вживаються в усіх комп'ютерах.

Ці винаходи уможливили існування мобільних комп'ютерів, швидкого інтернету і ряду інших середників. Упродовж останніх 33 років, вживаючи ці винаходи Л. Романкова, вдалося збільшити густоту записування інформації у 100 тис. разів і рівночасно зменшити вартість магнетних дисків також у 100 тис. разів. Майже уся сучасна комунікація полягає у швидкому записуванні і відчитуванні велетенського обсягу інформації на магнетних дисках. Магнетні головки Л. Романкова забезпечені патентами.

Зал слави винахідників включає ряд велетнів різних технологій, серед яких з українців,

крім Л. Романкова, були в минулому вибрані авіоконструктор Ігор Сікорський, винахідник „solid state lights“ Нік Голоняк і Стів Возняк, співвинахідник першого „Apple Computer“.

Л. Романків є Начальним пластуну від 1997 року, членом пластунського племені „Сіроманці“ від 1962 року. Він активний в Науковому Товаристві ім. Шевченка, Академії інженерних наук в Україні, Товаристві українських інженерів Америки та інших організаціях.

Л. Романків народився у Жовкві, після Другої світової війни приїхав до Едмонтону, де закінчив хемічну інженерію в Університеті Альберти, а докторат з металургії і матеріалів здобув в Масачусетському технологічному інституті в 1962 році. Він має 67 патентів, 180 винаходів і понад 170 наукових публікацій. Л. Романків був ініціатором і організатором 12 міжнародних симпозіумів, редактором або співредактором 12 томів наукових праць тих конференцій.

Л. Романків є дійсним членом п'яти американських і міжнародних наукових товариств, одержав ряд відзначень за свої технологічні досягнення.

Відомий соціолог К. Свідгар доповідав про кризу в Україні

МЮНХЕН. – 15 лютого заходами Українського Вільного Університету (УВУ) відбулася доповідь відомого німецького соціолога індуського походження Кішора Свідгара „Україна в кризі: чого бажають українські громадяни?“

Доповідь була організована Інститутом німецько-українських взаємин.

Вечір відкрив директор інституту д-р Микола Шафовал, який коротко окреслив сучасну політичну ситуацію в Україні. Зокрема він зазначив, що криза безпосередньо торкається громадян України. Як вони сприймають становище свого краю? Чого вони хочуть?

Відповіді на ці питання дав виступ К. Свідгара. Доповідач народився в Німеччині, студіював у Технічному університеті в Берліні та в університеті в Небрасці. Попри свій молодий вік, К. Свідгар – соціолог з світовим іменем. У центрі його уваги – суспільно-політичні та економічні процеси в Росії та Україні. Він – директор Східноєвропейського інституту Works Progress Administration (WPA), свого часу очолював проекти міжнародного демократичного агентства „Gallup“, зараз проводить аналізи щомісячного опитування українського населення для „Німецької хвилі“.

Доповідь К. Свідгара відзначалася цікавою структурою. Окресливши методологічні аспекти проблеми, доповідач зупинився на аналізі сучасного становища в Україні на основі щомісячного опитування населення, залучивши до порівняльної аналізи дані різних років.

Відтак К. Свідгар відповів на запитання аудиторії, що складалася з журналістів фахових видань, професорів німецьких університетів та студентів, переконливо



Кішор Свідгар виступає з доповіддю про кризу в Україні. (Фото: Олександр Терещенко)

спростовуючи численні стереотипи про Україну, зокрема про поділ між сходом і заходом, проросійську орієнтацію населення східних областей. К. Свідгар представляє образ населення що переживає важке розчарування, не бачить перед собою перспектив, не має довіри до державних інституцій і не вірить в швидке покращення сучасної ситуації. Готовність молоді шукати перспективи за кордоном супроводжується щораз більшою її готовністю вийти на вулицю для боротьби за свої права.

Мюнхенський пресовий клуб – це громадське об'єднання акредитованих журналістів. Вечір мав значний розголос серед німецьких та чужоземних журналістів, яких також було поінформовано про багатогранну діяльність УВУ.

Пресове бюро УВУ

Ф. Сисин виголосив доповідь про взірцевого душпастиря

Дагмара Турчин-Дувірак

ТОРОНТО. – 20 січня на першому засіданні Наукового Товариства ім. Шевченка цього календарного року відбулася надзвичайно цікава доповідь д-ра Франка Сисина – відомого історика, автора понад 150 наукових публікацій, фахівця у ділянці українсько-польських взаємин у минулих століттях, дослідника Хмельниччини та ранньої модерної української політичної історії. Його монументальний проект, як головного редактора багатотомної англійської „Історії України-Руси“, що здійснюється зусиллями очолюваного ним Центру досліджень історії України ім. Петра Яцика при Канадському Інституті Українських Студій, триває вже понад 15 років.

Однак, велетенська праця над виданням історії Михайла Грушевського не завадила проф. Ф. Сисинові зайнятися й іншим проектом. Саме цій новій праці він і присвятив свою доповідь 20 січня – про діяльність о. Михайла Зубрицького та його ролі у розвитку НТШ на початку минулого століття.

Справді, як дізналися присутні на засіданні у приміщенні Канадсько-Української Мистецької Фундації, о. М. Зубрицький був напрощад цікавою постаттю свого часу. Син шляхетного, але неписьменного батька з села Кіндратів Турківського повіту, він був наймолодшим з дев'ятеро дітей. Ровесник Івана Франка (1856 року народження), він особисто познайомився та заприятелював з І. Франком під час навчання в Дрогобицькій гімназії. Далі продовжив науку на теологічному факультеті Львівського університету. Там зацікавився науковою діяльністю і написав першу розвідку про невільництво в XIII ст. Запізнався та одружився з Ольгою Миронович, внучкою отця з села Мшанець, що біля Старого Самбора, і так згодом став священником в Мшанці. Від того часу майже все своє життя провів у Мшанці, що не завадило, а скоріше допомогло йому стати унікальним істориком місцевого життя.

Отець М. Зубрицький залишив нащадкам понад 360 наукових праць, серед них – 220 газетних дописів, що сьогодні є неоцінним джерелом для дослідників минулого. Його цікавило все – господарські справи мешканців навколишніх сіл, складна соціальна структура, що різнилася від села до села, земельна власність – зібрав 220 документів, найстаріші з яких сягають XVII ст. Писав він і про поточні події – епідемію холери чи розповсюдження тютюну.

Надзвичайно цінував він усну та матеріальну культуру селян: зби-



Проф. Франко Сисин. (Фото: Дарія Даревич)

рав народні пісні, залишив чудові рисунки будов, одягу. Також займався історією духовенства та збирав апокрифи XVII–XVIII ст.

Отець Зубрицький був членом НТШ і вступав у творчу полеміку з І. Франком щодо мети та напрямку діяльності Товариства. Завдяки йому була організована до Мшанця етнографічна експедиція НТШ, де було записано безліч матеріалів та зроблено майже 400 фотографій. Отець М. Зубрицький також докладав немало зусиль, щоб зберегти та показати світові шедеври народного мистецтва. Завдяки йому експонати з Мшанця є в музеях Базеля і Відня, а у Львівському Національному Музеї зберігається картина „Страшного суду“ з Мшанецької церкви, що датується кінцем XV – початком XVI ст.

Таким чином, зробив висновок проф. Ф. Сисин, о. М. Зубрицький належав до першого покоління українських священників-просвітителів і був одним з його найталановитіших і найпрацьовитіших представників. Його велетенська наукова праця, безумовно, заслуговує на публікацію. Власне, цим зараз і займається проф. Ф. Сисин: разом з львівськими істориками він готує до видання 40 праць о. М. Зубрицького. В проєкті плянується видати три томи – наукові розвідки, газетні статті, автобіографію, щоденники та листування.

Пляноване видання допоможе воскресити ще одну надзвичайно цікаву сторінку історії галицького інтелектуального життя минулих століть та глибше усвідомити ролі греко-католицького духовенства в розвитку українського національного руху.

Дагмара Турчин-Дувірак – пресовий референт НТШ

Брехня НКВД...

(Закінчення зі стор. 3)

Отже, В. Семичастного непокоїло лише ускладнення діяльності КГБ, а не виявлення і осудження злочину та його авторів. Водночас він запропонував повідомляти дату розстрілу лише тим заявникам, які зверталися з запитом вперше, а решту залишити з повідомленням ім'я раніше брехнею. В. Семичастний навіть мав для цього

обґрунтування: якщо у 1959 році за розшуком своїх близьких звернулося 36,225 осіб, то за вісім місяців 1962 року – лише 8,018 осіб. Отже, зацікавлені у цій справі поволи помирають, і невдовзі їх взагалі не залишиться. Відновлення історичної правди голову КГБ не турбувало.

Після 1963 року і майже до остаточного розпаду СРСР у рядку свідоцтв „Причина смерті“ ставилася риска. Не „розстріл“, а риска. Брехня тривала далі...

Looking for your first home?

Ask about our first time home buyer program:

10% down

no PMI

4.10%*

25 year fixed rate



SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency



*10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.33 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice.

Ольга Ільків...

(Закінчення зі стор. 11)

– Коли мене заарештували і засудили до 25 років ув'язнення, слідчий змусив мене підписати згоду про віддання дітей на державне утримання і завіз їх до дитячого будинку. Він ще знущався: „Ти більше не матимеш своїх дітей, їм дадуть інші імена і виховують радянськими патріотами, а коли ти знайдеш їх, вони плюватимуть тобі в лице“. Вже коли я вийшла на волю, вихователька того дитячого будинку мені розповідала, що одне подружжя хотіло удочерити тільки мою Дзвінку, без брата, але вихователька не віддала, бо брат і сестра так любили один одного, їх не можна було розлучати. Так, я встигла навчити своїх дітей любити одне одного.

– Чи Ви пробачили Ваших ворогів?

– Мене заарештували українські кагебісти. В тюрмі були різ-

ні наглядачі, слідчі... Знаєте, яке ставлення було до політичних арештантів, котрі не покаялися. В каральних органах працювали ретельно добрані люди. Але навіть вони схиляли голову перед нашою витримкою. Серед червоних теж різні були люди. Міг бути комуністом і водночас бути людиною. Наприклад, полковник Володимир Шевченко, який мене звільняв, допоміг і влаштуватись у Львові. Бо я вийшла на волю, а не було куди подітись, ночувала на вокзалі.

Нікого не осуджую. Люблю всіх, хто любить Україну. Вітаю також вас всіх разом, моїх співвітчизників у далеких землях. Пам'ятайте: кожен має право повернутись. Поклонімося всі разом тим, чийм гаслом було „Воля України – або смерть“, вони навечно є разом з нами. Я молю Бога, Матінку Божу, покровительку України, щоб ми всі „в Україні, і поза Україною суціль“ любили свою Україну одержимою любов'ю і були вірні їй до кінця свого життя.

Відбувся баль...

(Закінчення зі стор. 10)

ну дебютантку особисто, а його дружина Оріса презентувала їм пам'яткові стрічки.

Члени Комітету дебюту Галя Вірстюк та Аня Богачевська-Лонкевич підготували дебютанток та ескортів до презентації та танців. Г. Вірстюк приготувала хореографію вступного танцю на музику Рихарда Штрауса „Поцілунок“, а А. Богачевська-Лонкевич підготувала хореографію другого танцю – вальсу. Вальс завершився танцем батьків дебютанток з

доньками та їхніми ескортами.

Після презентації о. Ігор Роїк з Філядельфійської Архиепархії Української Католицької Церкви молитвою відкрив бенкет, на якому було близько 300 осіб.

Після бенкету почалася танцювальна забава, на якій було понад 400 гостей. Чудово грала оркестра „Ворони“ з Сиракюз, Нью-Йорк.

У комітеті приготування балу працювали голова О. Гевка, Марійка Циган, Слава Галавай, Маруся Швед, Маруся та Левко Домбчевські. Вони запевнили дебютанткам, ескортам та всім гостям незабутній вечір.

Британський експерт...

(Закінчення зі стор. 14)

З власного досвіду Дж. Шер відзначив відмінності між російським і українським світоглядом, як-от: концентрація влади і недовіра до неї, централізація і регіоналізм, євразійські та європейські ідеали. Демократична й європейська Україна могла б таким чином стати зразком для демократизації Росії, інакше вона залишатиметься джерелом авторитаризму в регіоні.

В кінці Дж. Шер прийшов до дещо парадоксального висновку, – що найбільшою загрозою для України є сама Україна. Незважаючи на постійні спроби Заходу сприяти політичним і економічним реформам України на її шляху до Європейського союзу, вона великою мірою втратила ці можливості, особливо сприятливі для неї в 1990-их роках та після Помаранчевої революції. Країна застрягла між задекларованими європейськими намірами, рухом до ринкової економіки й демократії – з одного боку, та пострадянською інерцією, непрозорою культурою підприємства й сповзанням до авторитаризму – з другого.

Хоча українські олігархи вже тісно пов'язані з європейською економікою та установами, і багато з них справді прагнуть тісніших стосунків з Брюсселем, Дж. Шер зазна-

чив, що Віктор Янукович готовий зробити все можливе, щоб залишитися при владі. Він швидше буде президентом країни під російським домінуванням, ніж спостерігатиме за входженням України до Європи, втрачаючи президентство.

Протягом 1995–2008 років Дж. Шер був старшим науковим працівником колишнього Центру дослідження конфліктів Військової академії Сполученого Королівства та є членом факультету суспільних наук Оксфордського університету. Тривалий час він є радником урядів Великобританії, Європейського союзу і НАТО та консультував Україну стосовно реформ у ділянці оборони і безпеки та подібних питань.

Сьогодні його діяльність рівною мірою стосується Росії й України. Він постійний учасник програм безпеки в Чорноморському регіоні й Росії Гарвардської школи ім. Кенеді та член Валдайського клубу.

Серед його публікацій – „Russia and the West: A Reassessment“ („Росія і Захід: переоцінка“, UK Defence Academy, 2008) та „The Mortgaging of Ukraine's Independence“ („Незалежність України в іпотечці“, Chatham House 2010). Його нова монографія „The Ends and Means of Russian Influence Abroad“ („Цілі і засоби російського впливу за рубежем“) має з'явитися у видавництві „Chatham House“ в найближчі два місяці.

Донецьк став столицею балету України

Станіслав Змієвський

ДОНЕЦЬК. – IX Міжнародний фестиваль дитячих балетних вистав „Іран па“ зібрав 30 березня у Донецькому театрі опери й балету найкращих юних танцюристів України та інших країн. Ініціатором цього єдиного у світі мистецького свята став художній керівник театру, Народний артист України Вадим Писарев, який вже 20-ий рік очолює високопрофесійну школу хореографічної майстерності.

Право відкрити фестиваль було надане Імператорській школі російського балету з Санкт-Петербурга, створеній у 1991 році лавреатом міжнародних конкурсів Олександром Антонелі.



Сцена з вистави Донецької школи хореографічного мистецтва. (Фото: donetsk-opera-ballet.org)

Наступного дня на сцену вийшли учні Київського державного хореографічного училища, які продемонстрували дефіле на музику Петра Чайковського у режисурі киянина Ярослава Іваненка, який нині працює у Гамбурзі. Цього ж дня, увечері, фестивальну програму продовжили представники Московського хореографічного училища при театрі танцю „Гжель“.

В заключний день фестивалю Балетний театр Харківської хореографічної школи порадував присутніх виставою „Лускунчик“ П. Чайковського. А увечері найкращим танцюристам було надане право виступити у заключному гала-концерті. Серед них були представники вищезазначених колективів, а також

вихованці хореографічних шкіл Норвегії, Японії, Об'єднаних Арабських Еміратів, Білорусі і Молдови. Україну представляли посланці Львова, Харкова, Миколаєва, Івано-Франківська і Донецька.

На фестивалі знову високу оцінку отримав український балет і його школа підготування талановитої творчої зміни. Закордонні гості у промовах заявили, що для них столицею балету України вже давно став Донецьк.

Збори „Самопоміч“...

(Закінчення зі стор. 9)

бальною фінансовою кризою, минулий рік для кредитівки був винятково успішним, що віддзеркалилось у досягненні рекордного рівня показників активів, депозитів, капіталу і прибутків.

Кредитівка й далі продовжує бути провідною за обсягом активів, зайнявши 232-ге місце, ввійшовши в найвищі 4 відс. всіх американських кредитних спілок та досягнувши 17-те місце серед 434 кредитівок штату Нью-Йорк. 2011 рік увінчався загальною сумою активів у розмірі 836.1 млн. дол., що на 56.4 млн. дол. (7.2 відс.) більше, ніж у 2010 році. Збільшені прибутки дозволили віддати членству у формі дивідендів 13 млн. дол. У 2011 році Рада директорів ухвалила пожертвувати 1.2 млн. дол. на громадські потреби. Станом на 31 грудня 2011 року кредитівка мала 14,306 членів і була однією з найбільших кредитових спілок Америки. Щедримі оплесками громада виявила пошану працівникам і проведові.

Далі звітували голова Кредитового комітету Орест Кебало і голова Контрольної комісії Юрій Яримович.

Б. Курчак представив гостей і членів президії, серед яких були Владика П. Хомницький, Єпископ-емерит Української католицької єпархії Стемфорду Василь Лостен, Представник України при ООН Посол Юрій Сергеев, віце-консул України в Нью-Йорку Костянтин Ворона, протоігумен о. Филип Сандрик, парох Української католицької церкви св. Юра в Нью-Йорку о. Бернард Панчук, голова відділу в Нью-Йорку Об'єднання українців в Америці „Самопоміч“ Наталя Дума, голова Об'єднання українців Америки

„Самопоміч“ Олег Лопатинський.

Б. Курчак прочитав список установ, церковних парафій, молодіжних і жіночих організацій, культурних і мистецьких закладів та видавництва, яким Рада директорів упродовж року надавала допомогу.

Посол Ю. Сергеев у промові зазначив: „Від імені Постійного Представництва України в ООН і від себе особисто бажаю вашій установі подальшого процвітання, а всім її членам – плідної та конструктивної роботи, творчих успіхів, добра і здоров'я. Постійне Представництво висловлює особливу подяку вашій організації за доброзичливу співпрацю, а також допомогу у проведенні різноманітних заходів, благодійних акцій, що мали місце як в штабквартирі ООН, так і поза її межами“.

Віце-консул К. Ворона прочитав вітання Генерального консула України в Нью-Йорку Сергія Погорельцева.

З вітаннями виступили голова Ради дирекції Федеральної кредитової кооперативи Спілки Української Молоді в Йонкерсі Андрій Горбачевський, секретар Ради директорів Української Національної федеральної кредитової спілки Валентин Поливко, О. Лопатинський, Н. Дума. Надійшли також письмові вітання від Української Світової Кооперативної Ради та Централі Українських Кооператив Америки.

Голова Номінаційної комісії Любомир Зелік оголосив список кандидатів до Ради директорів. На наступну трирічну каденцію одностайно переобрано Б. Курчака, А. Юзенева і Романа Кизика.

Спільною молитвою, проведеною Владикою В. Лостеном, закінчилися збори.

Федеральна кредитова кооператива „Самопоміч“

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

www.rufcu.org

since 1953

877-968-7828

Сплатіть баланс ваших інших кредитних карток з вищими відсотками

Українська ФКС пропонує переведення балансу на кредитну картку під

4.90%

*apr

Без Додаткових оплат

на 12 місяців

*annual percentage rate

Go to www.rufcu.org for more details

Effective Jan. 15, 2012 - July 15, 2012

Terms and conditions:

- Existing UFCU credit card balances do not qualify for this special balance transfer offer
- Activation on new VISA accounts must be completed before balance transfer can be processed
- Account balance transfers are contingent upon account set-up and assigned credit limit. In some cases, UFCU may not be able to process a balance transfer request. Restrictions apply. Membership requirements.

ROCHESTER OFFICE: 824 Ridge Road East · Rochester, NY 14621 · 585-544-9518
ALBANY BRANCH: 143 Troy-Schenectady Rd. · Watervliet, NY 12189 · 518-266-0791
SACRAMENTO BRANCH: 6029 San Juan Ave. · Citrus Heights, CA 95610 · 916-721-1188
SYRACUSE OFFICE: 211 Tompkins St. · Syracuse, NY 13204 · 315-471-4074
BOSTON BRANCH: 282 Providence Highway · Westwood, MA 02090 · 781-493-6733
PORTLAND BRANCH: 11050 SE Powell Blvd. · Portland, OR 97266 · 503-774-1444



DNIPRO LLC.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054

(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com



ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$8	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф., олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф., кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки. Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-ПАКУНОК (725-8665)



ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
2-ий Заступник президента
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
Ukrainian National Assn., Inc.

5 Stable Lane, Flemington, NJ 08822
Tel/ Fax: 908-782-5451
e-mail: eugenemaria@comcast.net



СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3036) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: swelhasch@unamember.com



APON MUSIC & VIDEO Co.
P.O. BOX 3082
Long Island City, NY 11103

Нові українські VHS і DVD – відео компакт диски, касети і довгограючі платівки. Каталог можна замовляти безкоштовно.

Помешкання на Продаж

в Українському Селі в Somerset, NJ. Недавно відновлене, 1 спальня, 1 лазничка, нові дерев'яні підлоги, свіжо помальовані стіни, нові „window treatments“. Пральня близько в будинку. Ціна \$62,000. Тел. 908-601-4405 або 732-796-1035

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Рекляма – ключ до успішного бізнесу!

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
“English through the Arts” - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.



LVIV EXPRESS PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесною і добросовісною праці.

Полагоджуємо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пакоч через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Tall Free 1-800-965-7262

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор Родина ДМИТРИК

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Осиротіла хата Дмитра Федорова

КИЇВ. – Хату Дмитра Федорова на схилі гори Щекавиці, схожу на сільську, знають сотні людей. Її називали „хатою правди“.

Д. Федорів народився 7 листопада 1930 року в Жидачеві Львівської області, працював хореографом переслідуваного владою народно-фолкльорно-хорового колективу „Гомін“, а потім надовго став безробітним. У 1987 році він відважно надав свій приватний дім Українському культурологічному клубові, не зважаючи на попередження КГБ, для проведення громадських вечорів. У 1988 році в його домівці відбувалися засідання Київської філії Української Гельсінкської Спілки (УГС), наради Всеукраїнської координаційної ради УГС, зібрання та зустрічі колишніх політ'язнів. Через те Д. Федорів зазнавав постійного тиску з боку міліції, КГБ, Подільського районного комітету Комуністичної партії України.

У його будинку тимчасово мешкали керівні діячі та активісти УГС, зокрема В'ячеслав Чорновіл, Михайло Горинь, Анатолій Лупиніс, Олександр Орос та багато інших. Незважаючи на кагебістські провокації та залякування, візити міліційних та партійних чиновників, тут проходили резонансні публічні вечори Українського культурологічного клубу, зокрема 17 січня 1988 року відбувся перший громадський вечір пам'яті ще забороненого Василя Стуса – з доповіддю Михайлини Коцюбинської, виступами Євгена Сверстюка, Зіновія Красівського, Василя Гурдзана, Степана Сапеляка, В. Чорно-



Св. п. Дмитро Федорів

вола, Олесь Сергієнка, М. Гориня.

Після здобуття Україною державної самостійності домівка Д. Федоріва й надалі була, до останніх днів його життя, місцем зібрань борців за національну незалежність.

Помер Д. Федорів уранці 9 квітня, на 82-му році життя. Прощання відбулося 11 квітня на його рідному подвір'ї, похований він на Лісовому цвинтарі.

Вічна пам'ять мужньому борцеві за Україну!

Олесь Шевченко, Євген Сверстюк, Василь Овсієнко, Петро Борсук, Левко Лук'яненко, Михайло Горинь, Євген Обертас, Микола Горбаль, Олександр Ткачук, Тарас Компаниченко



Ділимося сумною вісткою що в суботу, 14 квітня 2012 р., проживши 92 роки, відійшла у вічність Почесна Голова 62-го Відділу СУА та довголітня мешканка м. Глен Спей, Н.Й., а остнім часом мешканка Cornerstone Living, New Tripoli, PA, наша найдорожча МАМА, БАБА, СЕСТРА, та ШВАГЕРКА



СВ. П.

ІРЕНА КІНДРАЧУК

нар. 25 листопада 1919 р. в Івано-Франківську, Україна, донька св.п. Михайла та Клементини Михайлук Загайкевич, сестра св.п. Богдана та вдова св.п. Михайла з котрим прожила 55 літ. до його смерті 10 січня 2000 р.

Св. п. Ірена була активним членом громади при Українській католицькій церкві св. Володимира в Глен Спей, Н.Й.

Союз Українок Америки відіграв велику роль у житті бл. п. Ірини Кіндрачук, бо вона вірила в його засади, зокрема важливість його розвитку для збереження та передачі української культурної спадщини наступним поколінням.

У 1970-их роках була активною членкою 28-го Відділу СУА в Ньюарку, Н. Дж. Від 1970-1971 р. обрана головою Округової Управи СУА в Нью Джерзі, а в 1971-ім році очолювала Конвенційний Комітет XVI Конвенції СУА. На конвенції в 1975-ім році прийняла пост Організаційної референтки при Головні Управі СУА та активізувала молодих українок у Відділах та у вільному членстві СУА. При Головні Управі СУА продовжувала свою діяльність як член Контрольної Комісії при Головні Управі СУА (1975-1978), а в роках 1984-1990 була головою цієї комісії.

62-ий Відділ СУА у Глен Спей. Н. Й. був заснований під її керівництвом в 1977 році до якого вона перейшла. Тут бл. п. Ірина Кіндрачук продовжувала свою активність у Відділі, беручи на себе відповідальність головства багато разів. З нагоди 25-го ювілею Відділу у 2003 році (разом із другими головами) одержала звання "Почесна Голова 62-го Відділу СУА" за посвяту та великий вклад праці у Відділі та СУА.

Св.п. Ірена була любляча дрижина, мама та бабуся, яка завжди ставляла родину понад усе. Завжди була у гарному настрої, трималася з гідністю та була прикладом благодійного та люблячого життя. Вона та її добрі дії залишаться в пам'яті всіх хто її знав.

Залишилися у глибокому смутку:

- син - Яромир з дружиною Александрою в Алентавн, ПА
- сестра - Наталія Чайківська в Моріс Плейнс, Н.Дж.
- внуки - Роман, Петро та Марко Кіндрачуки
- швагерка - Люба Загайкевич
- декілька племінників і племінниць

ПАНАХИДА була відправлена в суботу, 21 квітня 2012 р. в Gray-Parker Funeral Home в Порт Джервис, Н.Й.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА була відправлена в Українській католицькій церкві св. Володимира в Глен Спей, Н.Й. Тіло спочило на місцевому цвинтарі у Глен Спей.

Вічна їй пам'ять

Пожертви в пам'ять покійної можна складати на St. Volodymyr Ukrainian Catholic Church, Glen Spey, NY; The Ukrainian Museum, 222 East 6th St., New York, NY 10003, або на інші добродійні цілі.



Ділимося сумною вісткою, що 9 квітня 2012 р. спокійно відійшов у вічність, проживши 92 роки

СВ. П.

ВАСИЛЬ ОЛІЙНИК

нар. в Україні, вдовець св. п. Стефанії та брат св. п. Михайла. Був довголітнім мешканцем Пітсбурга, а останнім часом Mountain Lakes, NJ.

Як молода людина, Василь був свідком спустошення України та Німеччини в 40-их роках. Після війни у 1948 р. разом з дружиною прибули до США та поселилися в Пітсбургу. Разом з братом-близнюком Михайлом та братовою Марією заснували Olijnyk Brothers Meat Packing Co., яка довгими роками була знана із м'ясних виробів, а особливо дуже популярної ковбаси. Василь Олійник був довголітнім членом Української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Пітсбургу. Мав сильне почуття національної гордості як для рідної України так і для Сполучених Штатів. Любив футбол і бокс, та часто з братом оглядали змагання по телевізору. У неділі після обіду грали в шахи.

Залишилися у смутку:

- племінниця - ГЕЛЕНА МАЗУР з мужем ЛЕОНАРДОМ у Mountain Lakes, NJ
- братові внуки - МАРІЯ, МИХАЙЛО та ІРЕНА
- братові правнуки - WALTER, HELENA, EVELYN
- братова праправнучка - ALICIA
- дальша родина в Україні

Похоронні відправи відбулися в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя у Випані, Н. Дж., а відтак на цвинтарі св. Марії у Дженкінтавні, Па.

Вічна йому Пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійного можна складати на St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church Building Fund, 60 N. Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981.



Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО



ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник (908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.



Have your children experience the splendor,
tranquility & traditions of Summer at Soyuzivka...

Tennis Camp Session: 6/24-7/5

\$735 UNA member • \$785 non UNA member

Kicks off the summer with 12 days of intensive tennis instruction and competitive play, for boys and girls ages 10-18. Attendance will be limited to 45 students. Room, board, 24-hour supervision, expert lessons and loads of fun are included. Under the direction of George Sawchak.

Roma Pryma Bohachevsky

Ukrainian Dance Academy Workshop

Session: July 1-14

Fee \$1,050 UNA member • \$1,100 non UNA member

A vigorous 2 week dance training for more intermediate and advanced dancers ages 16 and up under the direction of the Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Foundation, culminating with performances on stage at our Cultural Festival Weekend. Additional info www.syzokryli.com.

Tabir Ptashak Session 1: 6/24-6/30 • Session 2: 7/1-7/7

Ukrainian Plast Tabir for children ages 4-6 accompanied by their parents. For registration information please contact Neonilia Sochan at (973) 984-7456 or Oresta Fedyniak at (773) 486-0394.

Discovery Camp Session: 7/15-7/21

\$450 UNA member • \$500 non UNA member

Calling all nature lovers for this sleepover program filled with outdoor crafts, hiking, swimming, organized sports & games, bonfires, songs, Ukrainian culture, and much more. Room, board, 24 hour supervision and a lifetime of memories are included! Ages 8-15

Ukrainian Heritage Day Camp

Session 1: 7/15-7/20 • Session 2: 7/22-7/27

\$225 per child staying on premises • \$300 per child staying off premises
A returning favorite, in the form of a day camp, children ages 4-8 will be exposed to Ukrainian heritage through daily activities such as dance, song, crafts and games. Children will walk away with an expanded knowledge of Ukrainian folk culture and language as well as, new, lasting friendships with other children of Ukrainian heritage. Price includes kid's lunch and t-shirt, and unless noted, is based on in-house occupancy of parent/guardian.

Chornomorska Sitch Sports School

Session 1: 7/22-7/28 • Session 2: 7/29-8/4

Weekly rate overnight stay \$450 • Daily commuter for the week \$250
42nd Annual sports camp run by the Ukrainian Athletic-Educational Association "Chornomorska Sitch", for children ages 6-17. This camp will focus on soccer, tennis, volleyball and swimming, and is perfect for any sports enthusiast. Please contact Marika Bokalo at (908) 851-0617, or email sitchsportschool@gmail.com, for application and additional information.

Roma Pryma Bohachevsky

Ukrainian Dance Camp

Session 1: 7/22-8/4 • Session 2: 8/5-8/18

\$1,050 UNA member • \$1,100 non UNA member

Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych (daughter of Roma Pryma Bohachevsky), this camp is for ages 8-16, and offers expert instruction for beginning, intermediate and advanced students. Room, board, 24-hour supervision, expert lessons and loads of fun are included. Each camp ends with a grand recital. Attendance will be limited to 60 students



For applications or more info please
call Soyuzivka 845-626-5641
or check our website at
www.soyuzivka.com